

Σχόλιο 2°:

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Σύμφωνα με το βιβλίο «Εξηγώντας απλούς και αναλύοντας σύνθετους χαρακτήρες» (Shuowen Jiezi) του Σου Σεν (147 μ.Χ. στην Ανατολική Δυναστεία Χαν), ο παραδοσιακός κινεζικός χαρακτήρας *Ντανγκ*, που σημαίνει *κόμμα* ή *συμμορία*, αποτελείται από δύο ρίζες που αντιστοιχούν στο «προωθώ ή συνηγορώ» και «σκοτεινός ή μαύρος» αντίστοιχα. Βάζοντας τις δύο ρίζες μαζί, ο χαρακτήρας σημαίνει *προωθώντας το σκοτάδι*. Το «κόμμα» ή το «μέλος κόμματος» (που μπορούν επίσης να ερμηνευθούν σαν «συμμορία» ή «μέλος συμμορίας») έχει υποτιμητική έννοια. Ο

(Φωτογραφία: GOH CHAI HIN/ AFP/Getty Images)
Ένας Κινέζος κοιτάζει έναν πίνακα του Κινέζου κομμουνιστή ηγέτη Μάο Τσε-Ντουνγκ που αναγγέλλει το σχηματισμό της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στην πύλη της Απαγορευμένης Πόλης το 1949. Παρά τους ισχυρισμούς του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος για το αντίθετο, η ιστορία του Κ.Κ.Κ. είναι γεμάτη από το αίμα αθώων και από απάτη.

Κομπούκιος είπε: «Ένας ευγενής είναι υπερήφανος αλλά όχι επιθετικός, κοινωνικός αλλά όχι αντιστασιακός». Στις υποσημειώσεις του βιβλίου *Ανάλεκτα* (Lunyu) εξηγείται πως «οι άνθρωποι που βοηθούν ο ένας τον άλλο να κρύψουν τις αδικίες τους θεωρείται πως σχηματίζουν μια συμμορία (κόμμα)». Στην κινεζική ιστορία, οι πολιτικές κλίκες συχνά αποκλήθηκαν *πανγκ-ντανγκ* (σκευωρία). Αυτό είναι ένα συνώνυμο για τη «συμμορία παλιανθρώπων» στον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό και σχετίζεται με τις συνέπειες της δράσης μιας συμμορίας για ατομικούς σκοπούς.

Γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα εμφανίστηκε, αναπτύχθηκε και τελικά πήρε δια της βίας την εξουσία στη σύγχρονη Κίνα; Το κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Κ.Κ.Κ.) ενσταλάζει συνεχώς στο μυαλό του κινεζικού λαού την ιδέα ότι η ιστορία το έχει επιλέξει, ότι ο λαός το έχει επιλέξει και ότι «χωρίς το Κ.Κ.Κ. δεν θα υπήρχε η νέα Κίνα».

Ο κινέζικος λαός επέλεξε το Κομμουνιστικό Κόμμα ή μήπως το Κομμουνιστικό Κόμμα εξανάγκασε τον κινέζικο λαό να το αποδεχθεί; Πρέπει να βρούμε τις απαντήσεις από την ιστορία.

Από την τελευταία δυναστεία Τσινγκ (1644-1911) μέχρι τα πρώτα χρόνια της περιόδου της Δημοκρατίας (1911-1949), η Κίνα δοκίμασε τεράστιους εξωτερικούς κλονισμούς και εκτενείς προσπάθειες για εσωτερική μεταρρύθμιση. Η κινεζική κοινωνία ήταν σε κατάσταση

οδυνηρής αναταραχής. Πολλοί διανοούμενοι και άνθρωποι με υψηλά ιδανικά θέλησαν να σώσουν τη χώρα και το λαό της. Ωστόσο, στο μέσον της εθνικής κρίσης και του χάους, η αίσθηση ανησυχίας τους αυξήθηκε, οδηγώντας τη χώρα πρώτα στην απογοήτευση και έπειτα την πλήρη απελπισία. Όπως οι άνθρωποι που πάνε σε οποιονδήποτε διαθέσιμο γιατρό όταν είναι άρρωστοι, έτσι κι αυτοί αναζήτησαν λύσεις έξω από την Κίνα. Όταν οι βρετανικοί και γαλλικοί τρόποι απέτυχαν, μεταπήδησαν στη ρωσική μέθοδο. Δεν δίστασαν να υπαγορεύσουν την πιο ακραία θεραπεία για την ασθένεια, με την ελπίδα ότι η Κίνα θα γινόταν γρήγορα ισχυρή.

Το Κίνημα της 4ης Μαΐου του 1919 ήταν μια ακριβής αντανάκλαση αυτής της απελπισίας. Κάποιοι άνθρωποι υποστήριζαν την αναρχία, άλλοι πρότειναν να ανατραπούν τα δόγματα του Κομφούκιου και άλλοι πρότειναν ακόμα και την εισαγωγή ξένου πολιτισμού. Εν ολίγοις, απέρριψαν τον κινεζικό παραδοσιακό πολιτισμό και αντιτέθηκαν στο κομφουκιανικό δόγμα της μέσης οδού. Πρόθυμοι να πάρουν ένα συντομότερο δρόμο, υποστήριζαν την καταστροφή καθετί παραδοσιακού. Αφενός, τα ακραία μέλη μεταξύ τους δεν είχαν κάποιον τρόπο να εξυπηρετήσουν τη χώρα και αφετέρου, πίστεψαν σταθερά στα δικά τους ιδανικά και θέληση. Ένοιωσαν ότι ο κόσμος ήταν χωρίς ελπίδα, πιστεύοντας πως αυτοί μόνο είχαν βρει τη σωστή προσέγγιση για τη μελλοντική ανάπτυξη της Κίνας. Ήταν παθιασμένοι για επανάσταση και βία.

Διαφορετικές εμπειρίες οδήγησαν σε διαφορετικές θεωρίες, αρχές και μονοπάτια μεταξύ των διάφορων ομάδων. Τελικά μια ομάδα συνάντησε αντιπροσώπους του Κομμουνιστικού Κόμματος από τη Σοβιετική Ένωση. Η ιδέα της «βίαιης επανάστασης για την αρπαγή της πολιτικής εξουσίας», που πάρθηκε από τη θεωρία του Μαρξισμού-Λενινισμού, άσκησε ακατανίκητη έλξη στα ανυπόμονα μυαλά τους και προσαρμόστηκε στην επιθυμία τους να σώσουν τη χώρα και το λαό της. Αμέσως συμμαχησαν μεταξύ τους. Εισήγαγαν τον κομμουνισμό, μια εντελώς ξένη έννοια, στην Κίνα. Συνολικά δεκατρείς αντιπρόσωποι παρευρέθηκαν στο πρώτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. Αργότερα, μερικοί από αυτούς πέθαναν, μερικοί έφυγαν και μερικοί, προδίδοντας το Κ.Κ.Κ. ή αφού έγιναν ομορτιστές, δούλεψαν για τις ιαπωνικές δυνάμεις κατοχής και πρόδωσαν την Κίνα ή εγκατέλειψαν το Κ.Κ.Κ. και συστρατεύτηκαν με το Κουομιντάνγκ (το Εθνικό Κόμμα, KMT). Μέχρι το 1949, όταν ήρθε το Κ.Κ.Κ. στην εξουσία στην Κίνα, μόνο ο Μάο Τσε Τουνγκ και ο Ντονγκ Μπιγού παρέμεναν ακόμα από τα αρχικά δεκατρία μέλη του Κόμματος. Δεν είναι ξεκάθαρο το κατά πόσον οι ιδρυτές του Κ.Κ.Κ. γνώριζαν εκείνη την εποχή ότι η «θεότητα» που είχαν εισαγάγει από τη Σοβιετική Ένωση ήταν στην πραγματικότητα ένα κακό φάντασμα, και η θεραπεία που επιδίωκαν για την ισχυροποίηση του έθνους ήταν στην πραγματικότητα ένα θανάσιμο δηλητήριο.

Το Πανρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Μπολσεβίκικο, αργότερα γνωστό ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης), έχοντας μόλις κερδίσει την επανάστασή του, είχε μεγάλες φιλοδοξίες για την Κίνα. Το 1920, η Σοβιετική Ένωση ίδρυσε το Γραφείο της Άπω Ανατολής, ένα παράρτημα της Τρίτης Κομμουνιστικής Διεθνούς ή *Κόμιντερν*. Αυτό ήταν αρμόδιο για την ίδρυση Κομμουνιστικού Κόμματος στην Κίνα και σε άλλες χώρες. Ο Σουμίλτσκι ήταν επικεφαλής του γραφείου, και ο Γκριγκόρι Βοϊτίνσκυ ήταν ο αναπληρωτής διευθυντής. Αρχισαν να προετοιμάζονται για την ίδρυση του Κ.Κ.Κ. με τον Τσεν Ντου-Σιαο και άλλους. Η πρόταση που υπέβαλαν στο Γραφείο της Άπω Ανατολής τον Ιούνιο του 1921 για να ιδρύσουν ένα κινεζικό παράρτημα της Κομμουνιστικής Διεθνούς υποδήλωνε ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν καθοδηγούμενο από την Κομμουνιστική Διεθνή. Στις 23 Ιουλίου 1921, κάτω από τις οδηγίες του Νικόλσκυ και του Μάρινγκ από το Γραφείο της Άπω Ανατολής, σχηματίστηκε επισήμως το ΚΚΚ.

Έτσι το Κομμουνιστικό Κίνημα εισήχθη στην Κίνα πειραματικά, και το Κ.Κ.Κ. έθεσε τον εαυτό του πάνω από όλα, κατακτώντας τα πάντα στο διάβα του και προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο τεράστια καταστροφή στην Κίνα.

I. Το Κ.Κ.Κ. αναπτύχθηκε μέσω της σταθερής συσσώρευσης διαφθοράς

Δεν είναι εύκολο να εισαχθεί ένα ξένο και κακό φάντασμα όπως το Κομμουνιστικό Κόμμα, κάτι εντελώς ασυμβίβαστο με την κινεζική παράδοση, στην Κίνα, μια χώρα με ιστορία 5.000 ετών πολιτισμού. Το Κ.Κ.Κ. εξαπάτησε το λαό και τους πατριώτες διανοούμενους που θέλησαν να υπηρετήσουν τη χώρα, με την υπόσχεση της «κομμουνιστικής ουτοπίας». Διαστρέβλωσε περαιτέρω τη θεωρία του κομμουνισμού, που ήδη ήταν πολύ διαστρεβλωμένη από τον Λένιν, για να εξασφαλίσει μια θεωρητική βάση για την καταστροφή όλων των παραδοσιακών ηθών και αρχών. Επιπλέον, η διαστρεβλωμένη θεωρία του Κ.Κ.Κ. περί κομμουνισμού χρησιμοποιήθηκε για να καταστρέψει όλα όσα ήταν ασύμφορα για την εξουσία του Κ.Κ.Κ. και για να εξολοθρεύσει κάθε κοινωνική τάξη και τους πολίτες που μπορεί να αποτελούσαν απειλή για την εξουσία του. Το Κ.Κ.Κ. υιοθέτησε την καταστροφή της Βιομηχανικής Επανάστασης εκ πεποιθήσεως καθώς και τον απόλυτο αθεϊσμό του κομμουνισμού. Το Κ.Κ.Κ. κληρονόμησε την άρνηση του κομμουνισμού για την ατομική ιδιοκτησία και εισήγαγε τη θεωρία του Λένιν περί βίαιης επανάστασης. Συγχρόνως, κληρονόμησε και ενίσχυσε ακόμα περισσότερο τα χειρότερα χαρακτηριστικά της κινεζικής μοναρχίας.

Η ιστορία του Κ.Κ.Κ. είναι μια διαδικασία βαθμιαίας συσσώρευσης εκ μέρους του κάθε είδους προστυχιάς, εγγχώριας και ξένης. Έχει τελειοποιήσει τα εννέα κληρονομημένα γνώρισμά του, δίνοντάς τους «κινέζικα χαρακτηριστικά»: κακό, εξαπάτηση, υποκίνηση βίας, εξαπόλυση των αποβρασμάτων της κοινωνίας, κατασκοπία, ληστεία, διαμάχη, εξολόθρευση και έλεγχος. Ανταποκρινόμενο στη συνεχή κρίση, το Κ.Κ.Κ. έχει παγιώσει και ενισχύσει τα μέσα και το βαθμό στον οποίο αυτά τα κακοήθη χαρακτηριστικά έχουν «ξεδιπλωθεί».

Πρώτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κακό – Υιοθετώντας την κακή πλευρά του Μαρξισμού - Λενινισμού

Ο μαρξισμός προσέλκυσε αρχικά τους Κινέζους Κομμουνιστές με τη δήλωσή του για τη «χρήση βίαιης επανάστασης για να καταστρέψει τον παλιό κρατικό μηχανισμό και για να καθιερώσει τη δικτατορία του προλεταριάτου». Αυτή ακριβώς είναι η ρίζα του κακού στο Μαρξισμό και στο Λενινισμό.

Ο μαρξιστικός υλισμός στηρίζεται στις στενές οικονομικές έννοιες των δυνάμεων παραγωγής, των σχέσεων παραγωγής και της υπεραξίας. Στο αρχικό, πρώιμο στάδιο του καπιταλισμού, ο Μαρξ έκανε μια μυωπική πρόβλεψη: ότι ο καπιταλισμός θα πέθαινε και το προλεταριάτο θα κέρδιζε. Αυτό από την ίδια την ιστορία και την πραγματικότητα αποδείχτηκε λανθασμένο. Η μαρξιστική-λενινιστική βίαιη επανάσταση και η δικτατορία του προλεταριάτου προωθούν την εξουσιαστική πολιτική και την προλεταριακή κυριαρχία. Το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* αφορούσε την ιστορική και φιλοσοφική βάση του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη σύγκρουση και την πάλη των τάξεων. Το προλεταριάτο αποστασιοποιήθηκε από τα παραδοσιακά ήθη και τις κοινωνικές σχέσεις, για να πάρει δια της βίας την εξουσία. Με την εμφάνισή τους, τα δόγματα του κομμουνισμού αντιτέθηκαν σε όλη την παράδοση.

Η ανθρώπινη φύση παγκοσμίως απορρίπτει τη βία. Η βία καθιστά τους ανθρώπους άσπλαχνους και τυραννικούς. Κατά συνέπεια, σε κάθε εποχή και τόπο η ανθρωπότητα έχει απορρίψει πλήρως τα προαναφερθέντα της θεωρίας του Κομμουνιστικού Κόμματος περί βίας – μια θεωρία που δεν έχει προηγούμενο, σε κανένα παλιότερο σύστημα σκέψης, φιλοσοφίας ή παράδοσης. Το κομμουνιστικό σύστημα τρομοκρατίας έπεσε πάνω στη γη σαν από το πουθενά.

Η κακή ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. στηρίζεται στην προϋπόθεση ότι οι άνθρωποι μπορούν να υπερνικήσουν τη φύση και να μετασχηματίσουν τον κόσμο. Το Κομμουνιστικό Κόμμα προσέλκυσε πολλούς ανθρώπους με τα ιδανικά της «απελευθέρωσης όλης της ανθρωπότητας» και της «παγκόσμιας ενότητας». Το Κ.Κ.Κ. εξαπάτησε πολλούς ανθρώπους, ειδικά εκείνους που ανησυχούσαν για την κατάσταση του ανθρώπου και ήταν πρόθυμοι να βάλουν τη σφραγίδα τους στην κοινωνία. Αυτοί ξέχασαν ότι υπάρχει πάνω ένας ουρανός. Εμπνευσμένοι από την όμορφη αλλά ουτοπική έννοια της «οικοδόμησης του παράδεισου πάνω στη γη», περιφρόνησαν τις παραδόσεις αλλά και την ανθρώπινη τη ζωή, η οποία στη συνέχεια εξευτελίστηκε. Όλα αυτά τα έκαναν σε μία προσπάθεια να υπηρετήσουν αξιέπαινα το Κ.Κ.Κ. και να κερδίσουν σε υπόληψη.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα παρουσίασε το ψέμα ενός «κομμουνιστικού παραδείσου» σαν αλήθεια και ξεσήκωσε τον ενθουσιασμό του λαού να παλέψει για αυτόν: «Από βροντές λογικής, νέα δημιουργία. Αυτός είναι ένας καλύτερος κόσμος σε γέννηση»¹. Υιοθετώντας μια τέτοια απολύτως ανόητη ιδέα, το Κ.Κ.Κ. περιόρισε τη σύνδεση μεταξύ ανθρώπινης φύσης και ουρανού και έκοψε τη γραμμή ζωής που συνδέει τον κινέζικο λαό με τους προγόνους και τις εθνικές παραδόσεις του. Καλώντας το λαό να δώσει τη ζωή του για τον κομμουνισμό, το Κ.Κ.Κ. ενίσχυσε την ικανότητά του να προκαλεί κακό.

Δεύτερο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξαπάτηση – Το κακό πρέπει να εξαπατήσει προκειμένου να προσποιηθεί πως είναι δίκαιο

Το κακό πρέπει να πει ψέματα. Για να εκμεταλλευθεί την εργατική τάξη, το Κ.Κ.Κ. απένειμε στον εαυτό του τους τίτλους της «πιο προηγμένης τάξης», της «ανιδιοτελούς τάξης», της «κυρίαρχης τάξης» και της «πρωτοπορίας της επανάστασης του προλεταριάτου». Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα χρειάστηκε τους αγρότες, υποσχέθηκε «γη στον καλλιεργητή». Ο Μάο επιδοκίμασε τους αγρότες, λέγοντας: «Χωρίς τους φτωχούς αγρότες δεν θα υπήρχε καμία επανάσταση. Το να αρνηθούμε το ρόλο τους είναι σαν να αρνούμαστε την επανάσταση»². Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα χρειάστηκε βοήθεια από την τάξη των κεφαλαιοκρατών, τους αποκάλεσε «συντρόφους συνταξιδιώτες στην προλεταριακή επανάσταση» και τους υποσχέθηκε «δημοκρατικό ρεπουμπλικανισμό». Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα σχεδόν εξολοθρεύτηκε από το ΚΜΤ, έκανε έντονη έκκληση λέγοντας: «Οι Κινέζοι δεν αντιμάχονται τους Κινέζους» και υποσχέθηκε να υποταχτεί στην ηγεσία του ΚΜΤ. Μόλις τελείωσε ο πόλεμος εναντίον των Ιαπώνων (1937-1945), το Κ.Κ.Κ. επέστρεψε με πλήρη τη δύναμή του ενάντια στο ΚΜΤ και ανέτρεψε την κυβέρνησή του. Παρομοίως, εξολόθρεψε την κεφαλαιοκρατική τάξη αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας στην Κίνα και τελικά μετέτρεψε τους αγρότες και τους εργάτες σε ένα πραγματικά πάμφτωχο προλεταριάτο.

Η ιδέα ενός ενιαίου μετώπου είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για τα ψέματα που λέει το

¹ Από τον κομμουνιστικό ύμνο *The Internationale*.

² Από αναφορά του Μάο «σχετικά με μια έρευνα για το αγροτικό κίνημα στο Χουνάν» (Μάρτιος 1927).

Κ.Κ.Κ. Προκειμένου να κερδίσει τον εμφύλιο πόλεμο ενάντια στο ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. εγκατέλειψε τη συνηθισμένη του τακτική της δολοφονίας κάθε οικογενειακού μέλους των γαιοκτημόνων και των πλούσιων αγροτών και υιοθέτησε μια «προσωρινή πολιτική ενοποίησης» με τους ταξικούς εχθρούς του, τους γαιοκτήμονες και τους πλούσιους αγρότες. Στις 20 Ιουλίου 1947, ο Μάο ανήγγειλε ότι «αν εξαιρέσουμε μερικά αντεπαναστατικά στοιχεία, πρέπει να υιοθετήσουμε μια πιο χαλαρή στάση απέναντι στην τάξη των γαιοκτημόνων... προκειμένου να μειωθούν τα εχθρικά στοιχεία». Ωστόσο, αφότου το Κ.Κ.Κ. κέρδισε την εξουσία, οι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες δεν γλίτωσαν τη γενοκτονία.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι φυσιολογικό το να λέει ένα πράγμα και να κάνει κάτι άλλο. Όταν το Κ.Κ.Κ. χρειαζόταν να χρησιμοποιήσει τα δημοκρατικά κόμματα, παρότρυνε όλα τα κόμματα «να προσπαθήσουν για μια μακροπρόθεσμη συνύπαρξη, να ασκούν κοινή εποπτεία, να είναι ειλικρινή μεταξύ τους και να μοιράζονται σεβασμό και δυσμένεια». Όσοι διαφώνησαν ή αρνήθηκαν να προσαρμοστούν στις ιδέες, στα λόγια, στις πράξεις ή στην οργάνωση του κόμματος εξολοθρεύτηκαν. Ο Μαρξ, ο Λένιν και οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ., όλοι έχουν πει ότι η πολιτική εξουσία του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν θα μοιραζόταν με κανέναν άλλον –πρόσωπο ή ομάδα. Από την αρχή, ο κομμουνισμός έφερε καθαρά μέσα του το γονίδιο της δικτατορίας. Το Κ.Κ.Κ. είναι δεσποτικό και θέλει να έχει την αποκλειστικότητα. Δεν έχει συνυπάρξει ποτέ με οποιοδήποτε άλλο πολιτικό κόμμα ή ομάδα κατά τρόπο ειλικρινή, είτε όταν προσπαθούσε να πάρει δια της βίας την εξουσία είτε αφότου απέκτησε τον έλεγχο. Ακόμη και κατά τη διάρκεια της αποκαλούμενης «χαλαρής» περιόδου, η συνύπαρξη του Κ.Κ.Κ. με άλλα κόμματα ήταν περισσότερο μια «χορογραφική παράσταση».

Η ιστορία μάς διδάσκει ποτέ να μην πιστεύουμε σε οποιεσδήποτε υποσχέσεις του Κ.Κ.Κ., ούτε να ελπίζουμε πως οποιεσδήποτε από τις δεσμεύσεις του θα εκπληρωθούν. Η πίστη στα λόγια του Κομμουνιστικού Κόμματος σε οποιαδήποτε περίπτωση θα κόστιζε τη ζωή κάποιου.

Τρίτο κληρονομημένο γνώρισμα: Υποκίνηση – Ενθαρρύνοντας επιδέξια την εχθρότητα και υποκινώντας την πάλη μεταξύ των μαζών

Η εξαπάτηση χρησιμεύει για να υποκινήσει την εχθρότητα. Η διαμάχη στηρίζεται στην εχθρότητα. Όπου δεν υπάρχει εχθρότητα, μπορεί να δημιουργηθεί.

Το βαθιά ριζωμένο πατριαρχικό σύστημα στην κινεζική επαρχία χρησίμευσε ως ένα βασικό εμπόδιο στην εδραίωση της πολιτικής εξουσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η αγροτική κοινωνία ήταν αρχικά αρμονική και η σχέση μεταξύ των γαιοκτημόνων και των κολίγων δεν ήταν εξ ολοκλήρου σχέση αντιπαράθεσης. Οι γαιοκτήμονες προσέφεραν στους αγρότες τα μέσα για να ζήσουν, και ως αντάλλαγμα οι αγρότες τούς υποστήριζαν.

Αυτή η κάπως αμοιβαία εξαρτώμενη σχέση διαστρεβλώθηκε από το Κ.Κ.Κ. σε ακραίο ταξικό ανταγωνισμό και ταξική εκμετάλλευση. Η αρμονία μετατράπηκε σε εχθρότητα, μίσος και διαμάχη. Το λογικό μετατράπηκε σε παράλογο, η τάξη σε χάος και η πίστη σε δημοκρατικές αρχές σε δεσποτισμό. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ενθάρρυνε την αλλοτρίωση, τη δολοφονία για τα χρήματα και τη σφαγή των γαιοκτημόνων, των πλούσιων αγροτών και των οικογενειών τους. Πολλοί αγρότες δεν ήταν πρόθυμοι να πάρουν την ιδιοκτησία άλλων. Μερικοί επέστρεψαν τη νύχτα την ιδιοκτησία που πήραν από τους γαιοκτήμονες κατά τη διάρκεια της ημέρας, αλλά επικρίθηκαν από τις ομάδες εργασίας του Κ.Κ.Κ. στις αγροτικές περιοχές πως έχουν «χαμηλή ταξική συνείδηση».

Για να υποκινήσει την ταξική εχθρότητα, το Κ.Κ.Κ. υποβάθμισε το κινεζικό θέατρο σε ένα εργαλείο προπαγάνδας. Μια γνωστή ιστορία για την ταξική καταπίεση, *Το Κορίτσι με τα Άσπρα Μαλλιά*³, αρχικά ήταν για ένα θηλυκό αθάνατο ον και δεν είχε καμία σχέση με ταξικές συγκρούσεις. Ωστόσο, κάτω από την πέννα των στρατιωτικών συγγραφέων, μετασχηματίστηκε σε ένα «σύγχρονο» δράμα, όπερα και μπαλέτο που χρησιμοποιήθηκε για να υποκινήσει την ταξική εχθρότητα. Όταν η Ιαπωνία εισέβαλε στην Κίνα κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το Κ.Κ.Κ. δεν πολέμησε τα ιαπωνικά στρατεύματα. Αντ' αυτού, επιτέθηκε στην κυβέρνηση του ΚΜΤ με τις κατηγορίες ότι το ΚΜΤ πρόδωσε τη χώρα χωρίς να πολεμήσει ενάντια στην Ιαπωνία. Ακόμη και στην πιο κρίσιμη στιγμή της εθνικής καταστροφής, το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε το λαό να αντιταχθεί στην κυβέρνηση του ΚΜΤ.

Η υποκίνηση των μαζών να πολεμούν ο ένας κατά του άλλου είναι ένα κλασικό τέχνασμα του Κ.Κ.Κ.. Το Κ.Κ.Κ. δημιούργησε την ταξική αναλογία του 95 – 5: 95% του πληθυσμού θα κατατασσόταν στις διάφορες τάξεις που θα μπορούσαν να πάνε με το μέρος του, ενώ το υπόλοιπο 5% θεωρούνταν ταξικοί εχθροί. Οι πολίτες που ήταν στο 95% ήταν ασφαλείς, αλλά εκείνοι που ήταν στο 5% πολεμίστηκαν. Από φόβο και για να προστατευθούν, όλοι προσπαθούσαν να συμπεριληφθούν στο 95%. Αυτό, σε πολλές περιπτώσεις, είχε σαν αποτέλεσμα οι άνθρωποι να προξενούν κακό σε άλλους, προσθέτοντας ακόμη και προσβολές για να ζημιώσουν κάποιον. Το Κ.Κ.Κ., μέσω της υποκίνησης σε πολλές από τις πολιτικές κινήσεις του, έχει τελειοποιήσει αυτή την τεχνική.

Τέταρτο κληρονομημένο γνώρισμα: Απελευθερώνοντας τα απόβλητα της κοινωνίας – Κακοποιοί και κοινωνικά αποβράσματα συνθέτουν τις γραμμές του Κ.Κ.Κ.

Η απελευθέρωση των κοινωνικών αποβρασμάτων οδηγεί στο κακό, και το κακό χρειάζεται να χρησιμοποιήσει τα αποβράσματα αυτά. Οι κομμουνιστικές επαναστάσεις συχνά χρησιμοποίησαν την εξέγερση κακοποιών και κοινωνικών αποβρασμάτων. Η «Κομμούνια των Παρισίων» στην πραγματικότητα περιελάμβανε την ανθρωποκτονία, τον εμπρησμό και τη βία, όπου πρωταγωνίστησαν τέτοια κοινωνικά αποβράσματα. Ακόμη και ο Μαρξ περιφρονούσε το λεγόμενο «λούμπεν προλεταριάτο»⁴. Στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* ο Μαρξ ανέφερε: «Η επικίνδυνη τάξη, τα κοινωνικά κατακάθια, αυτή η μάζα που παθητικά σαπίζει και που παραπετιέται από τα χαμηλότερα στρώματα της παλιάς κοινωνίας, μπορεί, εδώ και εκεί, να απορροφηθεί από μια προλεταριακή επανάσταση. Οι συνθήκες ζωής της, ωστόσο, την κάνουν ευάλωτη στη δωροδοκία και την προετοιμάζουν περαιτέρω να παίξει έναν τέτοιο ρόλο στην αντεπαναστατική σκευωρία». Οι αγρότες, από την άλλη, σύμφωνα με τον Μαρξ και τον Ένγκελς, δεν μπορούσαν να αποτελούν κοινωνική τάξη λόγω της αποκαλούμενης διασποράς και της άγνοιάς τους.

³ Ένας κινεζικός λαϊκός μύθος, «Το κορίτσι με τα άσπρα μαλλιά» είναι η ιστορία ενός θηλυκού αθάνατου όντος που ζούσε σε μια σπηλιά και είχε υπερφυσικές δυνατότητες να ανταμείβει την αρετή και να τιμωρεί την κακία, να υποστηρίζει το δίκαιο και να αποτρέπει το κακό. Ωστόσο, στο κινεζικό «σύγχρονο» θέατρο, στην όπερα και στο μπαλέτο, περιγράφηκε ως κορίτσι που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μια σπηλιά αφότου ο πατέρας της χτυπήθηκε μέχρι θανάτου επειδή αρνήθηκε να την παντρεύει με ένα γέρο φεουδάρχη. Τα μαλλιά της έγιναν άσπρα ελλείψει τροφής. Αυτό έγινε ένα από τα πιο γνωστά «σύγχρονα» δράματα στην Κίνα και υποκίνησε την εχθρότητα κατά της τάξης των γαιοκτημόνων.

⁴ Λούμπεν προλεταριάτο, που μεταφράζεται κατά προσέγγιση ως κουρελιασμένοι εργάτες. Αυτός ο όρος προσδιορίζει την τάξη των εκφυλισμένων ή περιθωριακών στοιχείων που αποτελούν τμήμα του πληθυσμού των βιομηχανικών κέντρων. Περιλαμβάνει επαίτες, πόρνες, γκάνγκστερ, εκβιαστές, απατεώνες, εγκληματίες, αγύρτες, χρόνιους ανέργους ή ανεπάγγελτους, ανθρώπους που έχουν αποβληθεί από τη βιομηχανία και κάθε είδος ξεπεσμένων, εξαχρησμένων ή εκφυλισμένων στοιχείων. Ο όρος επινοήθηκε από τον Μαρξ στο *The Class Struggles in France, 1848-1850*.

Το Κ.Κ.Κ. ανέπτυξε περαιτέρω τη σκοτεινή πλευρά της θεωρίας του Μαρξ. Ο Μάο έλεγε: «Τα κοινωνικά απόβλητα και οι κακοποιοί, αν και πάντα απορρίπτονταν από την κοινωνία, στην πραγματικότητα είναι οι γενναιότεροι, οι πιο ολοκληρωμένοι και οι πιο σταθεροί στην επανάσταση στις αγροτικές περιοχές (βλέπε υποσημ. 2). Το λούμπεν προλεταριάτο ενίσχυσε τη βίαιη φύση του Κ.Κ.Κ. και εδραίωσε την πρώιμη πολιτική εξουσία του κομμουνιστικού κόμματος στις αγροτικές περιοχές. Η λέξη «επανάσταση» στα Κινέζικα σημαίνει κυριολεκτικά *αφαίρεση ζωής*, που ηχεί φρικιαστικά και καταστρεπτικά σε όλους τους καλούς ανθρώπους. Ωστόσο, το κόμμα κατόρθωσε να διαποτίσει τη λέξη «επανάσταση» με θετική έννοια. Ομοίως, σε μια συζήτηση πάνω στον όρο «λούμπεν προλεταριάτο» στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, το Κ.Κ.Κ. αντιλήφθηκε ότι η λέξη «λούμπεν» δεν ηχούσε καλά, κι έτσι την αντικατέστησε απλά με τη λέξη «προλεταριάτο».

Μια άλλη μορφή συμπεριφοράς αυτών των απόβλητων της κοινωνίας είναι να παίζουν το ρόλο του καθάρματος. Όταν κατηγορούνταν ως δικτάτορες, οι ανώτεροι υπάλληλοι του κόμματος αποκάλυπταν την τάση τους να εκβιάζουν και να δηλώνουν ξεδιάντροπα: «Ναι, έχετε δίκιο, αυτό ακριβώς κάνουμε. Η πείρα που συσσωρεύτηκε τις προηγούμενες δεκαετίες απαιτεί να εξασκήσουμε αυτή την εξουσία της δημοκρατικής δικτατορίας. Την αποκαλούμε λαϊκή δημοκρατική δικτατορία».

Πέμπτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κατασκοπία – διείσδυση, σπορά διχόνοιας, αποσύνθεση και αντικατάσταση

Εκτός από την εξαπάτηση, την υποκίνηση βίας και τη χρήση των αποβρασμάτων της κοινωνίας, χρησιμοποιήθηκε η τεχνική της κατασκοπίας και της σποράς διχόνοιας. Το Κ.Κ.Κ. ήταν επιδέξιο στη διείσδυση. Δεκαετίες πριν, οι «τρεις κορυφαίοι» διακεκριμένοι μυστικοί πράκτορές του, ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι, ο Λι Κε-Νονγκ και ο Χου Μπέι-Φενγκ, στην πραγματικότητα εργάζονταν για τον Τσεν Γκενγκ, διευθυντή του Δεύτερου Παραρτήματος του Τομέα Κατασκοπείας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. Όταν ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι δούλευε ως εμπιστευτικός γραμματέας και έμπιστος υφιστάμενος του Σιου Αν-Τζενγκ, του διοικητή του Γραφείου Έρευνας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΜΤ, έστελνε μυστικές πληροφορίες στον Λι Κε-Νονγκ από τα πρώτα και δεύτερα στρατηγικά σχέδια του ΚΜΤ, που αφορούσαν την περικύκλωση των στρατευμάτων του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Τζιανγκσί, μέσω του εσωτερικού ταχυδρομείου του Τμήματος Οργάνωσης της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΜΤ. Ο Λι Κε-Νονγκ στη συνέχεια τα παρέδιδε στον Τζόου Εν-Λαϊ⁵. Τον Απρίλιο του 1930, μια ειδική οργάνωση διπλών πρακτόρων που χρηματοδοτήθηκε από το Κεντρικό Τμήμα Έρευνας του ΚΜΤ συστάθηκε στη βορειοανατολική περιφέρεια της Κίνας. Φαινομενικά, ανήκε στο ΚΜΤ και διευθυνόταν από τον Τσιαν Τζουανγκ-Φέι, αλλά στο παρασκήνιο ελεγχόταν από το Κ.Κ.Κ. και καθοδηγούταν από τον Τσεν Γκενγκ.

Επίσης, ο Λι Κε-Νονγκ προσχώρησε στο Αρχηγείο Στρατού του ΚΜΤ σαν κρυπτογράφος. Αυτός ήταν που αποκωδικοποίησε το επείγον μήνυμα σχετικά με τη σύλληψη και την ανταρσία του Γκου Σουν-Τζανγκ⁶, ενός διοικητή του Γραφείου Ασφάλειας του ΚΚΚ. Ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι αμέσως έστειλε το αποκωδικοποιημένο μήνυμα στον Τζόου Εν-Λαϊ,

⁵ Ο Τζόου Εν-Λαϊ (5 Μαρτίου 1898 - 8 Ιανουαρίου 1976), είχε τη δεύτερη θέση μετά τον Μάο στην ιστορία του Κ.Κ.Κ.. Ήταν ηγετική μορφή στο Κ.Κ.Κ. και πρωθυπουργός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το 1949 μέχρι το θάνατό του.

⁶ Ο Γκου Σουν-Τζανγκ ήταν αρχικά ένας από τους αρχηγούς του ειδικού συστήματος πρακτόρων του ΚΚΚ. Το 1931 συνελήφθη από το ΚΜΤ και τους βοήθησε στην αποκάλυψη πολλών μυστικών πρακτόρων του ΚΚΚ. Και τα οκτώ μέλη της οικογένειάς του Γκου αργότερα στραγγαλίστηκαν και θάφτηκαν στη Γαλλική Παραχώρηση στη Σαγκάη. Δείτε το κείμενο «Η ιστορία των δολοφονιών του Κ.Κ.Κ.» για περισσότερες σχετικές πληροφορίες (<http://english.epochtimes.com/4-7-14/22421.html>).

αποτρέποντας με αυτόν τον τρόπο τη σύλληψη όλου αυτού του δικτύου των κατασκόπων. _

Ο Γιανγκ Ντεν-Γινγκ ήταν κομμουνιστής ειδικός αντιπρόσωπος του Κεντρικού Γραφείου Έρευνας του ΚΜΤ που έδρευε στη Σαγκάη. Το Κ.Κ.Κ. τον διέταξε να συλλάβει και να εκτελέσει τα κομματικά μέλη που το Κ.Κ.Κ. θεωρούσε αναξιόπιστα. Ένας ανώτερος υπάλληλος του Κ.Κ.Κ. από την επαρχία Χενάν ενόχλησε έναν κομματικό πυρήνα και οι άνθρωποι του Γιανγκ Ντεν-Γινγκ τον έβαλαν φυλακή [στον καιρό του ΚΜΤ] για αρκετά χρόνια.

Κατά τη διάρκεια του Απελευθερωτικού Πολέμου⁷, το Κ.Κ.Κ. κατόρθωσε να τοποθετήσει ένα μυστικό πράκτορα στον οποίο ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ⁸ είχε μεγάλη εμπιστοσύνη. Ο Λίου Μπέι, υποστράτηγος και αναπληρωτής υπουργός στο υπουργείο Άμυνας, ήταν υπεύθυνος για την αποστολή του στρατού του ΚΜΤ. Ο Λίου στην πραγματικότητα ήταν μυστικός πράκτορας του ΚΚΚ. Πριν ακόμα ο στρατός του ΚΜΤ μάθει την επόμενη αποστολή του, οι πληροφορίες για την προγραμματισμένη ανάπτυξη μετώπου είχαν ήδη φθάσει στην Γιανάν, την έδρα του ΚΚΚ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα θα απαντούσε με ένα δικό του σχέδιο. Ο Σιονγκ Σιανγκ-Χουί, γραμματέας και έμπιστος υφιστάμενος του Χου Τζονγκ-Ναν⁹, αποκάλυψε στον Τζόου Εν-Λαϊ το σχέδιο του Χου για την εισβολή στη Γιανάν. Έτσι όταν ο Χου Τζονγκ-Ναν και οι δυνάμεις του έφθασαν στη Γιανάν, δεν βρήκαν κανέναν. Ο Τζόου Εν-Λαϊ είπε κάποτε: «Ο πρόεδρος Μάο ήξερε τις στρατιωτικές διαταγές που δόθηκαν από τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ προτού ακόμα φτάσουν στον στρατιωτικό διοικητή του Τσιανγκ».

Έκτο κληρονομημένο γνώρισμα: Ληστεία – Η λεηλασία με τεχνάσματα ή βία γίνεται μία «νέα τάξη»

Όλα όσα έχει το Κ.Κ.Κ. τα απέκτησε μέσω ληστείας. Όταν έφερε τον Κόκκινο Στρατό για να εγκαθιδρύσει την εξουσία του με στρατιωτική δύναμη, χρειάστηκαν χρήματα για όπλα, πυρομαχικά, τρόφιμα και ρούχα. Το Κ.Κ.Κ. μάζεψε κεφάλαια υπό τη μορφή καταστολής των τοπικών τυράννων και ληστεύοντας τράπεζες, όπως ακριβώς θα έκαναν ληστές. Σε μια αποστολή που καθοδηγήθηκε από τον Λι Σιεν-Νιέν¹⁰, έναν από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., ο Κόκκινος Στρατός απήγαγε ένα άτομο από κάθε πλούσια οικογένεια της επαρχίας της δυτικής Χούμπεϊ. Οι απαχθέντες κρατήθηκαν ζωντανοί για να ζητηθούν λύτρα από τις οικογένειές τους κι έτσι να έχει ο στρατός συνεχή οικονομική στήριξη. Οι απαχθέντες στέλνονταν πίσω μόνο όταν ο Κόκκινος Στρατός φαινόταν ικανοποιημένος ή οι οικογένειες δεν είχαν άλλα να πληρώσουν. Πολλοί ήταν τρομοκρατημένοι, πολλοί έφτασαν ετοιμοθάνατοι και άλλοι είχαν βασανιστεί τόσο άσχημα, που πέθαναν προτού επιστρέψουν.

Μέσω της «πάταξης των τοπικών τυράννων και της δήμευσης της γης τους», το Κ.Κ.Κ. επέκτεινε τα τεχνάσματα και τη βία της λεηλασίας σε ολόκληρη την κοινωνία,

⁷ Ο πόλεμος μεταξύ του Κ.Κ.Κ. και του ΚΜΤ τον Ιούνιο του 1946. Ο πόλεμος χαρακτηρίζεται από τρεις διαδοχικές εκστρατείες: Λιαοσί-Σενγιάνγκ, Χουάι-Χάι και Μπέιπινγκ-Τιεντζίν, μετά τις οποίες το Κ.Κ.Κ. ανέτρεψε την εξουσία του ΚΜΤ, οδηγώντας στην ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας την 1η Οκτωβρίου 1949.

⁸ Ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ ήταν ηγέτης του ΚΜΤ, και αργότερα εξορίστηκε και έγινε κυβερνήτης της Ταϊβάν.

⁹ Ο Χου Τζονγκ-Ναν (1896-1962), καταγόμενος από τον νομό Σιάοφενγκ (τώρα τμήμα του νομού Αντζί), της επαρχίας Τζετζιάνγκ, ήταν διαδοχικά αναπληρωτής διοικητής, ενεργός διοικητής και προϊστάμενος του προσωπικού της νοτιοδυτικής στρατιωτικής και διοικητικής έδρας του ΚΜΤ.

¹⁰ Ο Λι Σιεν-Νιέν (1909-1992), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του ΚΚΚ. Ήταν Πρόεδρος της Κίνας το 1983. Έπαιξε σημαντικό ρόλο βοηθώντας τον Ντενγκ Σιάο-Πινγκ να επανακτήσει την εξουσία του τον Οκτώβριο του 1976 στο τέλος της Πολιτιστικής Επανάστασης.

αντικαθιστώντας έτσι την παράδοση με τη «νέα τάξη». Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει διαπράξει κάθε είδους νοσηρή πράξη, μεγάλη και μικρή, ενώ δεν έχει κάνει κανένα μα κανένα καλό. Κάνει μικρές χάρες σε οποιονδήποτε, με σκοπό να υποκινηθούν κάποιοι ώστε να καταγγείλουν κάποιους άλλους. Κατά συνέπεια, η ευσπλαχνία και η αρετή εξαφανίζονται εντελώς και αντικαθίστανται από τη σύγκρουση και τη δολοφονία. Η «κομμουνιστική ουτοπία» είναι στην πραγματικότητα ένας ευφημισμός για τη βίαιη λεηλασία.

Έβδομο κληρονομημένο γνώρισμα: Διαμάχη – Καταστροφή του εθνικού συστήματος, των παραδοσιακών αξιών και κανόνων

Η εξαπάτηση, η υποκίνηση, η εξαπόλυση των κοινωνικών αποβλήτων και η κατασκοπεία εξυπηρετούν το σκοπό της υφαρπαγής και της διαμάχης. Η κομμουνιστική φιλοσοφία προωθεί τη διαμάχη. Η κομμουνιστική επανάσταση δεν ήταν απλώς κάποιο αποδιοργανωμένο χτύπημα, συντριβή και ληστεία. Ο Μάο έλεγε: «Οι βασικοί στόχοι της επίθεσης των αγροτών είναι οι τοπικοί τύραννοι, η κακή ανώτερη τάξη και οι άναρχοι γαιοκτήμονες, αλλά στο πέραςμά τους χτυπούν επίσης όλες τις πατριαρχικές αντιλήψεις και θεσμούς, τους διεφθαρμένους ανώτερους υπαλλήλους των πόλεων και τις κακές πρακτικές και συνήθειες στις αγροτικές περιοχές» (βλέπε υποσημ. 2) Ο Μάο εκπαιδεύτηκε ξεκάθαρα στο να καταστρέφει ολόκληρο το παραδοσιακό σύστημα και τα ήθη της επαρχίας.

Ο κομμουνιστικός αγώνας περιλαμβάνει επίσης ένοπλες δυνάμεις και ένοπλη πάλη. «Μια επανάσταση δεν είναι συγκέντρωση για γεύμα, συγγραφή δοκιμίου, δημιουργία πίνακα ζωγραφικής ή κέντημα. Δεν μπορεί να ξεκαθαριστεί έτσι, τόσο ήρεμα και απλά, τόσο ήπια, ευγενικά, πολιτισμένα, συγκρατημένα και μεγαλόψυχα. Μια επανάσταση είναι μια εξέγερση, μια πράξη βίας μέσω της οποίας μια τάξη συντρίβει την άλλη» (βλέπε υποσημ. 2) Ο αγώνας χρησιμοποιήθηκε από το Κ.Κ.Κ. όταν προσπάθησε να πάρει την κρατική εξουσία δια της βίας. Μερικές δεκαετίες αργότερα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε το ίδιο χαρακτηριστικό της πάλης για να «εκπαιδεύσει» την επόμενη γενεά στη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης.

Όγδοο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξολόθρευση – Καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης ιδεολογίας γενοκτονίας

Ο κομμουνισμός έχει κάνει πολλά πράγματα με απόλυτη σκληρότητα. Το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε στους διανοούμενους έναν «παράδεισο στη Γη». Αργότερα τους ονόμασε «δεξιούς» και τους έβαλε στην κακόφημη ένατη κατηγορία¹¹ των διωκόμενων πολιτών και στην ίδια μοίρα με τους γαιοκτήμονες και τους κατασκόπους. Αφαίρεσε από τους γαιοκτήμονες και τους κεφαλαιοκράτες την ιδιοκτησία τους, εξολόθρεψε τους γαιοκτήμονες και τους πλούσιους αγρότες, κατέστρεψε τις κοινωνικές τάξεις και τη δομή στην επαρχία, αφαίρεσε την εξουσία από τους τοπικούς αρχηγούς, απήγαγε και εκβίασε για λύτρα τους πλουσιότερους ανθρώπους, έκανε πλύση εγκεφάλου σε αιχμαλώτους πολέμου, «αναμόρφωσε» βιομηχάνους και κεφαλαιοκράτες, διείσδυσε στο ΚΜΤ και το αποσύνθεσε, αποχώρησε από την Κομμουνιστική Διεθνή και την πρόδωσε, αποστέρησε τα χρήματα και τα υπάρχοντα όλων των διαφωνούντων μέσω διαδοχικών πολιτικών κινήσεων αφότου ήρθε στην εξουσία το 1949, και απείλησε τα ίδια του τα μέλη με εξουδετέρωση. Σε όλα αυτά δεν παρέκκλινε καθόλου από την πορεία του.

¹¹ Όταν άρχισε το Κ.Κ.Κ. την εδαφική μεταρρύθμιση, ταξινόμησε το λαό. Μεταξύ των καθορισμένων ταξικών εχθρών, οι διανοούμενοι είναι δίπλα στους ιδιοκτήτες, στους αντεπαναστάτες, στους κατασκόπους κτλ. και κατατάσσονται στην 9^η κατηγορία.

Τα προαναφερθέντα περιστατικά βασίστηκαν στη θεωρία του Κ.Κ.Κ. περί γενοκτονίας. Κάθε πολιτική κίνησή του κατά το παρελθόν ήταν και μια εκστρατεία τρομοκρατίας με πρόθεση τη γενοκτονία. Το Κ.Κ.Κ. άρχισε να χτίζει το θεωρητικό του σύστημα περί γενοκτονίας στο αρχικό του στάδιο ως μια σύνθεση των θεωριών του για τις τάξεις, την επανάσταση, την πάλη, τη βία, τη δικτατορία, τα κινήματα και τα πολιτικά κόμματα. Περιλαμβάνει όλη την πείρα που έχει αποκομίσει και συσσωρεύσει από τις διάφορες πρακτικές γενοκτονίας που έχει χρησιμοποιήσει.

Η κύρια έκφραση του Κ.Κ.Κ. για τη γενοκτονία είναι η εκμηδένιση της συνείδησης και της ανεξάρτητης σκέψης. Με αυτόν τον τρόπο ένα «βασίλειο της τρομοκρατίας» εξυπηρετεί τα θεμελιώδη συμφέροντα του Κ.Κ.Κ. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο θα σας εξολοθρεύσει αν είστε ενάντια σε αυτό, αλλά μπορεί επίσης να σας καταστρέψει ακόμα κι αν είστε υπέρ του. Θα εξολοθρεύσει οποιονδήποτε κρίνει πως πρέπει να εξολοθρευτεί. Συνεπώς, ο καθένας ζει στη σκιά του τρόμου και φοβάται το Κ.Κ.Κ.

Ένατο κληρονομημένο γνώρισμα: Έλεγχος – Η χρήση της φύσης του Κόμματος για τον έλεγχο ολόκληρου του Κόμματος και, συνεπώς, της υπόλοιπης κοινωνίας

Όλα τα κληρονομημένα χαρακτηριστικά στοχεύουν στο να επιτύχουν έναν και μοναδικό σκοπό: να ελέγξει το λαό μέσω της χρήσης του τρόμου. Μέσω των μιαιών ενεργειών του, το Κ.Κ.Κ. έχει αποδειχθεί πως είναι ο φυσικός εχθρός όλων των υπαρχουσών κοινωνικών δυνάμεων. Από το ξεκίνημά του, έχει αγωνιστεί μέσω της μιας κρίσης μετά την άλλη, μεταξύ των οποίων η κρίση της επιβίωσής του ήταν πάντα η πιο σημαντική. Το Κ.Κ.Κ. βρίσκεται σε μια κατάσταση διαρκούς φόβου για την επιβίωσή του. Ο μόνος σκοπός του είναι να διαιωνίσει την ύπαρξή του και να διατηρήσει την εξουσία –το υψηλότερο όφελός του. Για να αναπληρώνει τη χαμένη του δύναμη, το Κ.Κ.Κ. πρέπει να επιστρέφει σε ολοένα και χειρότερα μέτρα σε τακτική βάση. Το συμφέρον του Κόμματος δεν είναι το συμφέρον οποιουδήποτε μέλους του Κόμματος, ούτε το συμφέρον διάφορων ατόμων. Περισσότερο είναι το συμφέρον του Κόμματος ως μια συλλογική οντότητα που υπερισχύει οποιασδήποτε αίσθησης του ατόμου.

Η «φύση του Κόμματος» είναι το πιο κακόηθες χαρακτηριστικό αυτής της κακής «οντότητας». Η φύση του κόμματος συντρίβει την ανθρώπινη φύση τόσο ολοκληρωτικά, ώστε οι Κινέζοι έχουν χάσει την ανθρωπιά τους. Για παράδειγμα, ο Τζόου Εν-Λαϊ και ο Σουν Μπινγκ-Βεν ήταν κάποτε σύντροφοι. Αφότου ο τελευταίος πέθανε, ο Τζόου Εν-Λαϊ υιοθέτησε την κόρη του, Σουν Γουέι-Σι. Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, η Σουν Γουέι-Σι επιπλήχτηκε αυστηρά. Πέθανε αργότερα υπό φρούρηση από ένα μακρύ καρφί που μπήχτηκε στο κεφάλι της. Το ένταλμα σύλληψής της είχε υπογραφεί από τον πατριό της, τον Τζόου Εν-Λαϊ.

Ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. ήταν ο Ρεν Μπι-Σι, υπεύθυνος για τις πωλήσεις όπιοι κατά τον αντι-ιαπωνικό πόλεμο. Το όπιο ήταν σύμβολο της ξένης εισβολής εκείνη την περίοδο, καθώς οι Βρετανοί εισήγαγαν όπιο στην Κίνα για να στραγγίξουν την κινεζική οικονομία και να εθίσουν τον κινεζικό λαό. Παρά το ισχυρό εθνικό συναίσθημα ενάντια στο όπιο, ο Ρεν τόλμησε να φυτέψει το όπιο σε μια μεγάλη περιοχή λόγω «της αντίληψής του της φύσης του Κόμματος», διακινδυνεύοντας τη διεθνή κατακραυγή. Λόγω της ευαίσθητης και παράνομης φύσης των συναλλαγών όπιοι, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τη λέξη «σαπούνι» ως κωδική λέξη για το όπιο. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε το εισόδημα από το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών με τις γείτονες χώρες για την αυτοχρηματοδότησή του. Στα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Ρεν, ένας από τη νέα γενεά των Κινέζων ηγετών εγκωμίασε ιδιαίτερα την

αφοσίωση του Ρεν στο Κόμμα ή, αλλιώς, την αντίληψη που είχε για τη φύση του Κόμματος, υποστηρίζοντας: «Ο Ρεν είχε ανώτερο χαρακτήρα και ήταν μέλος-πρότυπο του Κόμματος. Είχε επίσης σταθερή πίστη στον κομμουνισμό και απεριόριστη πίστη στο λόγο ύπαρξης του Κόμματος».

Ένα παράδειγμα αφοσίωσης στο Κόμμα ήταν ο Τζανγκ Σι-Ντε. Το Κόμμα είπε ότι σκοτώθηκε από την ξαφνική κατάρρευση ενός κλιβάνου, άλλοι όμως υποστήριξαν ότι πέθανε ψήνοντας όπιο. Δεδομένου ότι ήταν ήρεμο άτομο, υπηρετώντας στη Μεραρχία της Κεντρικής Φρουράς και μη ζητώντας ποτέ να προωθηθεί, ειπώθηκε ότι «ο θάνατός του είναι βαρύτερος από ό,τι το όρος Τάι»¹² σημαίνοντας ότι η ζωή του είχε ιδιαίτερη σημασία.

Ένα άλλο πρότυπο ήταν ο Λέι Φενγκ, ευρέως γνωστός ως «η βίδα που δεν σκουριάζει ποτέ, λειτουργώντας στην επαναστατική μηχανή». Επί μακρό χρονικό διάστημα και ο Λέι και ο Τζανγκ χρησιμοποιήθηκαν για να εκπαιδεύσουν τους Κινέζους, για να είναι πιστοί στο Κόμμα. Ο Μάο έλεγε: «Η δύναμη των παραδειγμάτων είναι απεριόριστη». Πολλοί ήρωες του Κόμματος χρησιμοποιήθηκαν για να διαμορφώσουν τη «σιδερένια θέληση και αρχή του πνεύματος του Κόμματος».

Για να αδράξει την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. προώθησε μια επιθετική εκστρατεία ελέγχου του νου για να πλάσει πολλά νέα «εργαλεία» και «βίδες» από τις επόμενες γενεές. Το Κόμμα διαμόρφωσε ένα σύνολο «κατάλληλων τρόπων σκέψης» και μια σειρά στερεότυπων μορφών συμπεριφοράς. Αυτά τα πρωτόκολλα χρησιμοποιήθηκαν αρχικά μέσα στο Κόμμα, αλλά γρήγορα επεκτάθηκαν σε ολόκληρο το κοινό. Με την επίφαση του έθνους, αυτές οι σκέψεις και ενέργειες λειτούργησαν με στόχο την πλύση εγκεφάλου, ώστε οι άνθρωποι να συμμορφωθούν με το σατανικό μηχανισμό του Κ.Κ.Κ..

II. Η Επαίσχυντη Ίδρυση του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. αξιώνει μια λαμπρή ιστορία, μια ιστορία που έχει να επιδείξει τη μια νίκη μετά την άλλη. Αυτό είναι απλώς μια προσπάθεια να ωραιοποιήσει την εικόνα του στα μάτια του κοινού. Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. δεν έχει τίποτε να επιδείξει. Μόνο με τη χρήση των εννέα κληρονομημένων κακών γνωρισμάτων θα μπορούσε να εδραιώσει και να διατηρήσει την εξουσία.

Ίδρυση του Κ.Κ.Κ. – «Θηλάζοντας» από το στήθος της Σοβιετικής Ένωσης

«Η πρώτη κανονιά της Οκτωβριανής Επανάστασης, μας έφερε το Μαρξισμό και το Λενινισμό». Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο το Κόμμα απεικονίστηκε στο λαό. Ωστόσο, όταν ιδρύθηκε αρχικά το Κόμμα, αποτελούσε απλώς το ασιατικό παρακλάδι της Σοβιετικής Ένωσης. Από την αρχή, ήταν προδοτικό κόμμα.

Κατά την ίδρυση του Κόμματος, δεν υπήρχαν ούτε χρήματα, ούτε ιδεολογία, ούτε οποιαδήποτε εμπειρία. Δεν υπήρχε κάποια βάση να στηριχθεί. Το Κ.Κ.Κ. ακολούθησε την Κομμουνιστική Διεθνή για να συνδέσει το πεπρωμένο του με την υπάρχουσα βίαιη επανάσταση. Η βίαιη επανάσταση του Κ.Κ.Κ. ήταν ακριβώς απόγονος της επανάστασης του

¹² Από ένα ποίημα του Σου-Μα Τσιεν (145-135 π.Χ. περίπου – 87 π.Χ. περίπου), ιστορικού και λογίου στη Δυτική Δυναστεία Χαν. Το διάσημο ποίημά του λέει: «Καθένας πρέπει να πεθάνει. Πεθαίνει είτε πιο βαρύς από το όρος Τάι είτε πιο ελαφρύς από ένα φτερό». Το όρος Τάι είναι ένα από τα σημαντικότερα βουνά στην Κίνα.

Μαρξ και του Λένιν. Η Κομμουνιστική Διεθνής ήταν το κεντρικό αρχηγείο για την ανατροπή των πολιτικών δυνάμεων σε όλο τον κόσμο, και το Κ.Κ.Κ. ήταν απλώς ένα ανατολικό παρακλάδι του σοβιετικού κομμουνισμού, πραγματοποιώντας τον ιμπεριαλισμό του ρωσικού Κόκκινου Στρατού. Το Κ.Κ.Κ. μοιράστηκε την εμπειρία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, της βίαιης ανάληψης πολιτικής εξουσίας και τη δικτατορία του προλεταριάτου και ακολούθησε τις οδηγίες του Σοβιετικού Κόμματος για την πολιτική γραμμή του, τη διανοητική γραμμή και τη γραμμή οργάνωσης. Το Κ.Κ.Κ. αντέγραψε τα μυστικά και υπόγεια μέσα με τα οποία επιζεί μια εξωτερική παράνομη οργάνωση, υιοθετώντας ακραία μέτρα επιτήρησης και ελέγχου. Η Σοβιετική Ένωση ήταν η σπονδυλική στήλη και ο προστάτης του ΚΚΚ.

Το σύνταγμα του Κ.Κ.Κ. που πέρασε από το Πρώτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. διατυπώθηκε από την Κομμουνιστική Διεθνή, και βασιζόταν στο Μαρξισμό-Λενινισμό και στις θεωρίες της πάλης των τάξεων, της δικτατορίας του προλεταριάτου και της ίδρυσης του Κόμματος. Το σύνταγμα του Σοβιετικού κόμματος παρείχε στο Κ.Κ.Κ. τη θεμελιώδη βάση του. Η ψυχή του Κ.Κ.Κ. αποτελείται από την εισαγόμενη από τη Σοβιετική Ένωση ιδεολογία. Ο Τσεν Ντου-Σιου, ένας από τους σπουδαιότερους ανώτερους υπαλλήλους του Κ.Κ.Κ., είχε διαφορετικές απόψεις από τον Μάρινγκ, αντιπρόσωπο από την Κομμουνιστική Διεθνή. Ο Μάρινγκ έγραψε ένα υπόμνημα στον Τσεν τονίζοντας ότι εάν ο Τσεν ήταν πραγματικό μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, πρέπει να ακολουθήσει τις διαταγές της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Ακόμα κι αν ο Τσεν Ντου-Σιου ήταν ένας από τους ιδρυτές πατέρες του Κ.Κ.Κ., δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο από το να ακούει και να υπακούει σε διαταγές. Στην πραγματικότητα, αυτός και το Κόμμα ήταν απλώς υφιστάμενοι της Σοβιετικής Ένωσης.

Κατά το Τρίτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. το 1923, ο Τσεν Ντου-Σιου δημόσια αναγνώρισε ότι το Κόμμα χρηματοδοτήθηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου από συνεισφορές της σοβιετικής Κομμουνιστικής Διεθνούς. Σε ένα χρόνο, η Κομμουνιστική Διεθνής έδωσε πάνω από 200.000 γιουάν στο Κ.Κ.Κ., με μη ικανοποιητικά αποτελέσματα. Η Κομμουνιστική Διεθνής κατηγόρησε το Κ.Κ.Κ. ότι δεν ήταν αρκετά επιμελές στις προσπάθειές του.

Σύμφωνα με ελλειπείς στατιστικές από τα αποχαρακτηρισμένα έγγραφα του Κόμματος, το Κ.Κ.Κ. έλαβε 16.655 γιουάν από τον Οκτώβριο του 1921 μέχρι τον Ιούνιο του 1922. Το 1924, έλαβε 1.500 δολάρια και 31.927,17 γιουάν, και το 1927 έλαβε 187.674 γιουάν. Η μηνιαία συμβολή της Κομμουνιστικής Διεθνούς υπολογιζόταν περίπου στα 20.000 γιουάν. Οι τακτικές που συνήθως χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. σήμερα, όπως η πίεση, το πέρασμα από την πίσω πόρτα, οι δωροδοκίες, οι απειλές, χρησιμοποιούνταν ήδη από τότε. Η Κομμουνιστική Διεθνής κατηγόρησε το Κ.Κ.Κ. για συνεχή πίεση κεφαλαίων.

«Εκμεταλλεύονται τις διαφορετικές πηγές χρηματοδότησης (Διεθνές Γραφείο Επικοινωνιών, Αντιπροσώπους για την Κομμουνιστική Διεθνή, στρατιωτικές οργανώσεις κτλ.) για να πάρουν τα κεφάλαιά τους, επειδή η μια οργάνωση δεν ξέρει ότι η άλλη οργάνωση έχει ήδη διανείμει κεφάλαια... Το αστείο είναι ότι όχι μόνο καταλαβαίνουν την ψυχολογία των Σοβιετικών συντρόφων μας, αλλά, το πιο σημαντικό, ξέρουν πώς να αντιμετωπίζουν διαφορετικά τους συντρόφους που είναι υπεύθυνοι για τη διανομή των κεφαλαίων. Μόλις καταλάβουν ότι δεν θα είναι σε θέση να τα βγάλουν πέρα με κανονικά μέσα, καθυστερούν τις συναντήσεις. Στο τέλος χρησιμοποιούν τα πιο άτεχνα μέσα για να εκβιάσουν, όπως είναι η διάδοση φημών ότι μερικοί απλοί υπάλληλοι έχουν συγκρούσεις με τους Σοβιετικούς και ότι τα χρήματα δίνονται στους πολεμάρχους αντί για το Κ.Κ.Κ.»¹³.

¹³ Γιανγκ Κουι-Σονγκ: «Μια σύνοψη των οικονομικών ενισχύσεων που η Μόσχα παρείχε στο Κ.Κ.Κ. από τη δεκαετία του '20 μέχρι τη δεκαετία του '40 (1)» αριθ. 27, διαδικτυακή έκδοση (30 Ιουνίου 2004).

Η πρώτη συμμαχία του KMT και του Κ.Κ.Κ. – Ένα παράσιτο διεισδύει στον πυρήνα και υπονομεύει τη Βόρεια Αποστολή¹⁴

Το Κ.Κ.Κ. έχει διδάξει πάντα στους ανθρώπους του ότι ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ πρόδωσε το Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα¹⁵, αναγκάζοντας το Κ.Κ.Κ. να προχωρήσει σε ένοπλη επανάσταση.

Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. είναι ένα παράσιτο ή ένα φάσμα που έχει κάνει κατάληψη. Συνεργάστηκε με το KMT στην πρώτη συμμαχία KMT - Κ.Κ.Κ. για να επεκτείνει την επιρροή του επωφελούμενο της εθνικής επανάστασης. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. ήταν πρόθυμο να προωθήσει την επανάσταση που υποστηριζόταν από τη Σοβιετική Ένωση και να πάρει δια της βίας την εξουσία, και η επιθυμία του για εξουσία κατέστρεψε στην πραγματικότητα και πρόδωσε το Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα.

Στο Δεύτερο Εθνικό Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. τον Ιούλιο του 1922, εκείνοι που αντιτάσσονταν στη συμμαχία με το KMT επικράτησαν στο συνέδριο, επειδή τα μέλη του Κόμματος είχαν αγωνία να αρπάξουν την εξουσία. Ωστόσο, η Κομμουνιστική Διεθνής άσκησε βέτο στην πρόταση που ψηφίστηκε στο συνέδριο και διέταξε το Κ.Κ.Κ. να προσχωρήσει στο KMT.

Κατά την πρώτη συμμαχία μεταξύ του KMT και του Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. οργάνωσε το Τέταρτο Εθνικό Συνεδριό του στη Σαγκάη τον Ιανουάριο του 1925 και έθεσε θέμα ηγεσίας στην Κίνα προτού πεθάνει ο Σουν Γιατ-Σεν¹⁶ στις 12 Μαρτίου του 1925. Αν δεν είχε πεθάνει, αυτός, αντί για τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, θα ήταν ο στόχος του Κ.Κ.Κ. στην αναζήτησή του για εξουσία.

Με την υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης, το Κ.Κ.Κ. απρόκλητα άρπαξε την πολιτική εξουσία μέσα από το KMT κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του με το ΚΚΚ. Ο Ταν Πινγκ-Σαν (1886-1956), ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ, έγινε υπουργός του Κεντρικού Τμήματος Προσωπικού του KMT. Στον Φενγκ Τζου-Πο (1899-1954), έναν από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ –σαν γραμματέας του υπουργείου Εργασίας– χορηγήθηκε η πλήρης εξουσία να εξετάσει όλες τις σχετικές υποθέσεις με την εργασία. Ο Λιν Τζουάν (ή Λιν Μπο-Τσου, 1886-1960), ένα από τα πρώτα μέλη του Κ.Κ.Κ., ήταν υπουργός Γεωργίας, ενώ ο Πενγκ Πάι (1896-1929), ένας από τους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., ήταν γραμματέας αυτού του υπουργείου. Ο Μάο ανάλαβε τη θέση του εν ενεργεία υπουργού προπαγάνδας του υπουργείου Προπαγάνδας του KMT. Οι στρατιωτικές σχολές και η ηγεσία του στρατού ήταν πάντα η εστίαση του Κ.Κ.Κ.: Ο Τζόου Εν-Λαϊ κράτησε τη θέση του διευθυντή του Πολιτικού Τμήματος της Στρατιωτικής Ακαδημίας (Whampoa) Χουανγκπού, και ο Τζανγκ Σεν-Φου (ή Τζανγκ Σουνγκ-Νιεν, 1893-1986), ένας από τους ιδρυτές του Κ.Κ.Κ. που συνέστησαν στον Τζόου Εν-Λαϊ να γίνει μέλος του Κ.Κ.Κ., ήταν ο έμπιστος διευθυντής. Ο Τζόου Εν-Λαϊ ήταν επίσης προϊστάμενος του

Ιστοσελίδα: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay/040313a.htm> (στα Κινέζικα). Ο συντάκτης Γιανγκ Κουι-Σονγκ ήταν ερευνητικός συνεργάτης της σύγχρονης ιστορίας στην Κινεζική Ακαδημία των Κοινωνικών Επιστημών. Αυτή την περίοδο, είναι καθηγητής στο Τμήμα Ιστορίας, στο Πανεπιστήμιο του Πεκίνου και αναπληρωτής καθηγητής στο *Eastern China Normal University*.

¹⁴ Η Βόρεια Αποστολή ήταν μια στρατιωτική εκστρατεία με επικεφαλής τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ το 1927 με σκοπό την ενοποίηση της Κίνας υπό την εξουσία του KMT και να τερματίσει την εξουσία των τοπικών πολέμαρχων. Ήταν σε μεγάλο μέρος επιτυχής σε αυτούς τους στόχους. Κατά τη διάρκεια της Βόρειας Αποστολής, το Κ.Κ.Κ. είχε συμμαχία με το KMT.

¹⁵ Το επαναστατικό κίνημα κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του Κ.Κ.Κ. με το KMT, που σημαδεύεται από τη Βόρεια Αποστολή.

¹⁶ Σουν Γιατ-Σεν (1866-1925), ιδρυτής της σύγχρονης Κίνας.

Τμήματος Νομικών Συμβούλων, και φύτεψε τους Ρώσους στρατιωτικούς συμβούλους εδώ κι εκεί. Πολλοί κομμουνιστές είχαν τις θέσεις των πολιτικών εκπαιδευτικών στις στρατιωτικές σχολές του ΚΜΤ. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. χρησίμευσαν επίσης ως αντιπρόσωποι του Κόμματος στο ΚΜΤ σε διάφορα πόστα του Εθνικού Επαναστατικού Στρατού¹⁷. Επίσης, ορίστηκε ότι χωρίς την υπογραφή ενός κομματικού αντιπροσώπου, καμία διαταγή δεν θα ήταν προς εκτέλεση. Ως αποτέλεσμα αυτής της παρασιτικής σύνδεσης στο Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα (ΚΜΤ), ο αριθμός των μελών του Κ.Κ.Κ. αυξήθηκε κατακόρυφα από λιγότερο από 1.000 το 1925 σε 30.000 μέχρι το 1928.

Η Βόρεια Αποστολή άρχισε το Φεβρουάριο του 1926. Από τον Οκτώβριο του 1926 μέχρι το Μάρτιο του 1927, το Κ.Κ.Κ. ξεκίνησε τρεις οπλισμένες εξεγέρσεις στη Σαγκάη. Αργότερα, επιτέθηκε στη στρατιωτική έδρα της Βόρειας Αποστολής, αλλά απέτυχε. Οι περίπολοι για τις γενικές απεργίες στην επαρχία Γκουανγκ-ντονγκ συμμετείχαν στις βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία κάθε ημέρα. Τέτοιες εξεγέρσεις προκάλεσαν την εκκαθάριση του Κ.Κ.Κ. από το ΚΜΤ στις 12 Απριλίου 1927¹⁸.

Τον Αύγουστο του 1927, τα μέλη του Κ.Κ.Κ. μέσα στον Επαναστατικό Στρατό του ΚΜΤ άρχισαν την Εξέγερση της Ναντσάνγκ, η οποία καταστάληκε γρήγορα. Το Σεπτέμβριο, το Κ.Κ.Κ. προώθησε την έγερση «Θερισμός Φθινοπώρου» για να επιτεθεί στην Τσανγκσά, αλλά κι εκείνη η επίθεση κατεστάλη επίσης. Το Κ.Κ.Κ. άρχισε να εφαρμόζει ένα δίκτυο ελέγχου στο στρατό με το οποίο τα «παρακλάδια του κόμματος εγκαθίστανται στους λόχους του στρατού», και αυτό εξαπλώνεται στην περιοχή του βουνού Τζινγκ-γκανγκ στην επαρχία Τζιανγκσί¹⁹, εγκαθιστώντας την εξουσία του στην εκεί επαρχία.

Η Εξέγερση των αγροτών στη Χουνάν – Υποκινώντας τα απόβλητα της κοινωνίας σε ανταρσία

Κατά τη Βόρεια Αποστολή, όταν ο Εθνικός Επαναστατικός Στρατός ήταν σε εμπόλεμη κατάσταση με τους πολέμαρχους, το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε εξεγέρσεις στις αγροτικές περιοχές σε μία προσπάθεια να κερδίσει την εξουσία.

Η Εξέγερση των Αγροτών στη Χουνάν το 1927 ήταν μια εξέγερση του όχλου, των απόβλητων της κοινωνίας, παρόμοια με τη γνωστή Κομμούνα του Παρισιού το 1871 –την πρώτη κομμουνιστική εξέγερση. Γάλλοι υπήκοοι και αλλοδαποί στο Παρίσι της εποχής επιβεβαίωσαν ότι η Κομμούνα του Παρισιού ήταν ομάδα περιπλανώμενων ληστών χωρίς κανένα όραμα, που έσπειραν την καταστροφή. Ζώντας σε έξοχα κτήρια και τεράστια μέγαρα και τρώγοντας υπερβολικά και πολυτελή γεύματα, φρόντισαν μόνο για την ικανοποίηση της στιγμιαίας ευτυχίας τους και δεν νοιάστηκαν για τίποτα... Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης της Κομμούνας του Παρισιού, λογόκριναν τον Τύπο. Πήραν ως όμηρο και αργότερα πυροβόλησαν τον Αρχιεπίσκοπο του Παρισιού, Ζωρζ Νταρμπούα, που έκανε κήρυγμα στο βασιλιά. Για την προσωπική τους απόλαυση σκότωσαν απάνθρωπα 64 κληρικούς, έβαλαν φωτιά στα παλάτια και κατέστρεψαν τα κυβερνητικά γραφεία, τις ιδιωτικές κατοικίες, τα

¹⁷ Ο Εθνικός Επαναστατικός Στρατός που ελεγχόταν από το ΚΜΤ ήταν ο εθνικός στρατός της Δημοκρατίας της Κίνας. Κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του Κ.Κ.Κ. με το ΚΜΤ, περιέλαβε μέλη του Κ.Κ.Κ. που προσχώρησαν στη συμμαχία.

¹⁸ Στις 12 Απριλίου 1927, το ΚΜΤ υπό την αρχηγία του Τσιανγκ Κάι-Σεκ άρχισε μια στρατιωτική επιχείρηση ενάντια στο Κ.Κ.Κ. στη Σαγκάη και διάφορες άλλες πόλεις. Περισσότερα από 5.000 έως 6.000 μέλη του Κ.Κ.Κ. συνελήφθησαν και πολλά από αυτά σκοτώθηκαν στη Σαγκάη μεταξύ 12 Απριλίου και του τέλους του 1927.

¹⁹ Η περιοχή του βουνού Τζινγκάνγκ θεωρείται η πρώτη αγροτική επαναστατική βάση του Κ.Κ.Κ., και καλείται «λίκνο του Κόκκινου Στρατού».

μνημεία και τις στήλες επιγραφών.

Ο πλούτος και η ομορφιά της γαλλικής πρωτεύουσας δεν είχαν όμοιά τους στην Ευρώπη. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της Κομμούνας του Παρισιού, τα κτήρια μετατράπηκαν σε στάχτες και οι άνθρωποι σε τέφρα. Τέτοιες αγριότητες και σκληρότητα σπάνια έχουν συμβεί στη διάρκεια της ιστορίας.

Όπως παραδέχτηκε ο Μάο:

«Είναι αλήθεια ότι οι αγρότες είναι από μία άποψη “απείθαρχοι” στην επαρχία. Ανώτατη σε κύρος, η ένωση αγροτών δεν επιτρέπει στους γαιοκτήμονες να μιλούν και εξαλείφει το γόητρό τους. Αυτό ισοδυναμεί με το να ρίχνει κάτω τον γαιοκτήμονα και να τον κρατάει εκεί. Οι αγρότες απειλούν: “Θα σας βάλουμε στον άλλο κατάλογο [τον κατάλογο των αντεπαναστατών]!”.

Επιβάλλουν πρόστιμο στους τοπικούς τύραννους και στην κακή ανώτερη τάξη, απαιτούν συνεισφορές από αυτούς και σπάνε τα ατομικά τους φορεία. Άνθρωποι συρρέουν στα σπίτια των τοπικών τυράννων και της κακής ανώτερης τάξης που είναι ενάντια στην ένωση αγροτών, σφάζουν τα γουρούνια τους και καταναλώνουν το σιτάρι τους. Επίσης, χαλαρώνουν ένα ή δύο λεπτά στα πλουμιστά κρεβάτια τους από ελεφαντόδοντο που ανήκουν στις νεαρές κυρίες των οικογενειών των τοπικών τυράννων και της κακής ανώτερης τάξης. Στην παραμικρή πρόκληση προβαίνουν σε συλλήψεις, φορούν στους συλληφθέντες ψηλά χάρτινα καπέλα και τους παρελαύνουν μέσα από το χωριό λέγοντας: “Εσείς, βρόμικοι γαιοκτήμονες, τώρα ξέρετε ποιοι είμαστε!” Κάνοντας οτιδήποτε τους αρέσει και φέρνοντας τα πάνω κάτω, έχουν δημιουργήσει ένα είδος τρόμου στην επαρχία» (βλέπε υποσημ. 2).

Αλλά ο Μάο ενέκρινε πλήρως τέτοιες «απείθαρχες» ενέργειες λέγοντας:

«Για να μιλήσουμε χωρίς περιστροφές, είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί για λίγο τρόμος σε κάθε αγροτική περιοχή, ειδάλλως θα ήταν αδύνατον να κατασταλούν οι δραστηριότητες των αντεπαναστατών στην επαρχία ή να ανατραπεί η αρχή της αριστοκρατίας. Πρέπει να ξεπεραστούν συγκεκριμένα όρια, να προκειμένου να διορθωθεί το λάθος, ειδάλλως το λάθος δεν μπορεί να διορθωθεί... Πολλές από τις πράξεις τους στην περίοδο επαναστατικής δράσης ήταν στην πραγματικότητα ακριβώς αυτό που η επανάσταση χρειαζόταν» (βλέπε υποσημ. 2).

Η κομμουνιστική επανάσταση δημιουργεί ένα σύστημα τρόμου

Η «αντι-ιαπωνική» επιχείρηση – Η φυγή των ηττημένων

Το Κ.Κ.Κ. ονόμασε τη «Μακρά Πορεία» μια από τα βόρεια κατευθυνόμενη αντι-ιαπωνική επιχείρηση. Εκθείασε τη «Μακρά Πορεία» ως κινεζικό επαναστατικό παραμύθι. Υποστήριξε ότι η «Μακρά Πορεία» ήταν ένα «μανιφέστο», μια «ομάδα προπαγάνδας» και μια «μηχανή σποράς», που τελείωσε με τη νίκη του Κ.Κ.Κ. και την ήττα των εχθρών τους.

Το Κ.Κ.Κ. κατασκεύασε τέτοια προφανή ψέματα για την πορεία προς το Βορρά με στόχο τον πόλεμο με τους Ιάπωνες, για να καλύψει τις αποτυχίες του. Από τον Οκτώβριο του 1933 μέχρι τον Ιανουάριο του 1934, το Κομμουνιστικό Κόμμα υπέστη μια συνολική ήττα. Στην πέμπτη επιχείρηση του ΚΜΤ, που στόχευσε να περικυκλώσει και να εκμηδενίσει το Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. έχασε τα οχυρά του στην ύπαιθρο το ένα μετά το άλλο. Με τις βασικές του περιοχές να στενεύουν συνεχώς, ο κύριος Κόκκινος Στρατός έπρεπε να απομακρυνθεί. Αυτό είναι η αληθινή σημασία της «Μακράς Πορείας».

Η «Μακρά Πορεία» στόχευε στην πραγματικότητα στο σπάσιμο της περικύκλωσης και της διαφυγής στην ηπειρωτική Μογγολία και τη Σοβιετική Ρωσία κατά μήκος ενός τόξου που

πήγε αρχικά δυτικά και έπειτα βόρεια. Μόλις ετίθετο σε ισχύ, το Κ.Κ.Κ. θα μπορούσε να δραπετεύσει στη Σοβιετική Ένωση σε περίπτωση ήττας. Το Κ.Κ.Κ. συνάντησε μεγάλες δυσκολίες στο δρόμο προς την Εξωτερική Μογγολία. Επέλεξε να περάσει από τη Σαανσί και τη Σουιγιουάν. Αφενός περνώντας μέσω αυτών των βόρειων επαρχιών, θα μπορούσαν να υποστηρίξουν ότι είναι «αντι-ιαπωνικά» και να κερδίσουν τις καρδιές των ανθρώπων. Αφετέρου, εκείνες οι περιοχές ήταν ασφαλείς καθώς κανένα ιαπωνικό στράτευμα δεν πήγε προς τα εκεί. Η περιοχή που καταλήφθηκε από τον ιαπωνικό στρατό ήταν κατά μήκος του Μεγάλου Τείχους. Ένα χρόνο αργότερα, όταν έφθασε τελικά το Κ.Κ.Κ. στο Σανμπέι (βόρεια της επαρχίας Σαανσί), η βασική δύναμη του κυρίως Κόκκινου Στρατού είχε μειωθεί από 80.000 σε 6.000 ανθρώπους.

Το επεισόδιο της Σιάν – Το Κ.Κ.Κ. έσπειρε επιτυχώς τη διαφωνία και προσκολλήθηκε στο ΚΜΤ για δεύτερη φορά

Το Δεκέμβριο του 1936, ο Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ και ο Γιανγκ Χου-Τσενγκ, στρατηγοί του ΚΜΤ, απήγαγαν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ στη Σιάν. Αυτό έχει αναφερθεί από τότε ως Επεισόδιο της Σιάν.

Σύμφωνα με τα εγχειρίδια του Κ.Κ.Κ., το Επεισόδιο της Σιάν ήταν ένα «στρατιωτικό πραξικόπημα» που άρχισε από τον Τζανγκ και τον Γιανγκ, που παρέδωσαν ένα τελεσίγραφο ζωής ή θανάτου στον Τσιανγκ Κάι-Σεκ. Τον ανάγκαζαν να πάρει θέση ενάντια στους Ιάπωνες εισβολείς. Ο Τζόου Εν-Λαϊ κλήθηκε σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες στη Σιάν ως αντιπρόσωπος του Κ.Κ.Κ. για να βοηθήσει στη διαπραγμάτευση ενός ψηφίσματος ειρήνης. Με διαφορετικές ομάδες στην Κίνα να μεσολαβούν, το γεγονός επιλύθηκε ειρηνικά, ώστε να τελειώσει ένας εμφύλιος πόλεμος δέκα ετών και να αρχίσει μια ενοποιημένη εθνική συμμαχία ενάντια στους Ιάπωνες. Τα βιβλία ιστορίας του Κ.Κ.Κ. λένε ότι αυτό το γεγονός ήταν μια σημαντική καμπή για την Κίνα στην περίοδο κρίσης της. Το Κ.Κ.Κ. περιγράφει τον εαυτό του σαν το πατριωτικό κόμμα που λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα ολόκληρου του έθνους.

Όλο και από περισσότερα έγγραφα έχει αποκαλυφθεί ότι πολλοί κατάσκοποι του Κ.Κ.Κ. είχαν ήδη συγκεντρωθεί γύρω από τον Γιανγκ Χου-Τσενγκ και τον Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ πριν από το επεισόδιο στη Σιάν. Τον Λίου Ντινγκ, ένα υπόγειο μέλος του Κ.Κ.Κ. γνώρισε στον Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ η Σουνγκ Τσινγκ-Λινγκ, σύζυγος του Σουν Γιατ-Σεν, μια αδελφή της κυρίας Τσιανγκ και μέλος του ΚΚΚ. Μετά το επεισόδιο στη Σιάν, ο Μάο επιδοκίμασε λέγοντας: «Ο Λίου Ντινγκ πρόσφερε άξια υπηρεσία στο Επεισόδιο της Σιάν». Μεταξύ εκείνων που εργάζονταν στο πλευρό του Γιανγκ Χού-Τσενγκ, η σύζυγός του Σιε Μπάο-Τζεν ήταν μέλος του Κ.Κ.Κ. και εργάστηκε στο Πολιτικό Τμήμα Στρατού του Γιανγκ. Η Σιε παντρεύτηκε τον Γιανγκ Χού-Τσενγκ τον Ιανουάριο του 1928 με την έγκριση του ΚΚΚ. Επιπλέον, ένα άλλο μέλος του Κ.Κ.Κ., ο Γουάνγκ Μπινγκ-Ναν, ήταν επίτιμος καλεσμένος στο σπίτι του Γιανγκ εκείνη την περίοδο. Ο Γουάνγκ έγινε αργότερα αναπληρωτής υπουργός του υπουργείου Εξωτερικών του ΚΚΚ. Αυτά ήταν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. γύρω από τον Γιανγκ και τον Τζανγκ που υποκίνησαν άμεσα το χτύπημα.

Στην αρχή του επεισοδίου, οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ. θέλησαν να σκοτώσουν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ προς εκδίκηση της προηγούμενης καταστολής του ΚΚΚ. Εκείνη την περίοδο, το Κ.Κ.Κ. είχε μια πολύ αδύνατη βάση στη βόρεια επαρχία Σαανσί, και κινδύνευε να εξαλειφθεί πλήρως σε μια μόνο μάχη. Το Κ.Κ.Κ., χρησιμοποιώντας όλες τις δεξιότητες που είχε αποκτήσει για εξαπάτηση, υποκίνησε τον Τζανγκ και τον Γιανγκ να επαναστατήσουν. Προκειμένου να αντισταθούν στους Ιάπωνες και να τους αποτρέψουν να επιτεθούν στη Σοβιετική Ένωση, ο Στάλιν έγραψε προσωπικά στην Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ., ζητώντας τους να μη

σκοτώσουν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, αλλά να συνεργαστούν μαζί του για δεύτερη φορά. Ο Μάο και ο Τζόου Εν-Λαϊ συνειδητοποίησαν ότι δεν μπορούσαν να καταστρέψουν το ΚΜΤ με την περιορισμένη δύναμη του ΚΚΚ. Εάν σκότωναν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, θα νικούνταν και θα αποβάλλονταν ακόμη και από τον στρατό του ΚΜΤ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, το Κ.Κ.Κ. άλλαξε τον τόνο του. Το Κ.Κ.Κ. ανάγκασε τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ να αποδεχθεί τη συνεργασία δεύτερη φορά στο όνομα της κοινής αντίστασης ενάντια στους Ιάπωνες.

Το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε αρχικά μια επανάσταση, βάζοντας το πιστόλι στον κρόταφο του Τσιανγκ Κάι-Σεκ, αλλά έπειτα, ενεργώντας σαν ένας ήρωας επί σκηνής, τον ανάγκασε να αποδεχθεί και πάλι το ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο γλίτωσε από μια κρίση αποσύνθεσης, αλλά και χρησιμοποίησε την ευκαιρία για να προσκολληθεί στην κυβέρνηση του ΚΜΤ για δεύτερη φορά. Ο Κόκκινος Στρατός μετατράπηκε σύντομα στην Όγδοη Μεραρχία Πεζικού και έγινε μεγαλύτερος και ισχυρότερος από πριν. Πρέπει κανείς να θαυμάσει τις ασυναγώνιστες δεξιότητες του Κ.Κ.Κ. για εξαπάτηση.

Ο πόλεμος κατά των Ιαπώνων – Το Κ.Κ.Κ. μεγάλωσε σκοτώνοντας με δανεικά όπλα

Όταν ξέσπασε ο αντι-ιαπωνικός πόλεμος, το 1937, το ΚΜΤ είχε περισσότερους από 1,7 εκατομμύρια οπλισμένους στρατιώτες, σκάφη με 110.000 τόνους εκτόπισμα και περίπου 600 μαχητικά αεροπλάνα διαφόρων ειδών. Το συνολικό μέγεθος του στρατού του Κ.Κ.Κ. συμπεριλαμβανομένου του Νέου Τέταρτου Στρατού που ομαδοποιήθηκε το Νοέμβριο του 1937, δεν υπερέβαινε τις 70.000. Η δύναμή του μειώθηκε περαιτέρω από την εσωτερική αμελητέα πολιτική και θα μπορούσε να εξαλειφθεί σε μια μόνο μάχη. Το Κ.Κ.Κ. συνειδητοποίησε ότι εάν ερχόταν αντιμέτωπο σε μάχη με τους Ιάπωνες, δεν θα ήταν σε θέση να νικήσει ούτε ένα μόνο τμήμα των ιαπωνικών στρατευμάτων. Στα μάτια του Κ.Κ.Κ., η βασική εστίαση και η έμφαση για «εθνική ενότητα» ήταν περισσότερο για την διατήρηση της δύναμής του, παρά για την εξασφάλιση της επιβίωσης του έθνους. Επομένως, κατά τη διάρκεια της συνεργασίας του με το ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. άσκησε μια εσωτερική πολιτική «του δίνω προτεραιότητα στον αγώνα για πολιτική δύναμη, το οποίο πρόκειται να αποκαλυφθεί εσωτερικά και να υλοποιηθεί στην πράξη».

Αφότου οι Ιάπωνες κατέλαβαν την πόλη Σενγιάνγκ στις 18 Σεπτεμβρίου 1931, επεκτείνοντας έτσι τον έλεγχό τους σε μεγάλες περιοχές στη βορειοανατολική Κίνα, το Κ.Κ.Κ. πάλεψε σώμα με σώμα με τους Ιάπωνες εισβολείς για να νικήσει το ΚΜΤ. Σε μια δήλωση που γράφτηκε σε απάντηση στην ιαπωνική κατοχή, το Κ.Κ.Κ. προέτρεψε τους πολίτες στις περιοχές που έλεγχε το ΚΜΤ να επαναστατήσουν, «υποχρεώνοντας τους εργάτες να απεργήσουν, τους αγρότες να κάνουν φασαρίες, τους σπουδαστές να μποϊκοτάρουν τις τάξεις, τους φτωχούς να εγκαταλείψουν την εργασία τους, τους στρατιώτες να επαναστατήσουν» ώστε να ανατραπεί η Εθνικιστική κυβέρνηση.

Το Κ.Κ.Κ. ύψωσε ένα πλακάτ καλώντας για αντίσταση στους Ιάπωνες, αλλά είχαν μόνο τοπικές δυνάμεις στρατού και ανταρτών σε στρατόπεδα μακριά από τις πρώτες γραμμές. Εκτός από μερικές μάχες, συμπεριλαμβανομένης αυτής στο πέραςμα Πινγκσίγκ, το Κ.Κ.Κ. δεν συνέβαλε καθόλου στον πόλεμο κατά των Ιαπώνων. Αντ' αυτού, ξόδεψε την ενέργειά του επεκτείνοντας τη βάση του. Όταν οι Ιάπωνες παραδόθηκαν, το Κ.Κ.Κ. ενσωμάτωσε τους παραδοθέντες στρατιώτες στο στρατό του, υποστηρίζοντας ότι έχει επεκταθεί σε περισσότερους από 900.000 τακτικούς στρατιώτες, συν 2 εκατομμύρια μαχητές της πολιτοφυλακής. Ο στρατός του ΚΜΤ ήταν ουσιαστικά μόνος στις πρώτες γραμμές παλεύοντας τους Ιάπωνες, χάνοντας περισσότερους από 200 στρατηγούς στον πόλεμο. Οι

διοικητές στην πλευρά του Κ.Κ.Κ. δεν υπέστησαν σχεδόν καμία απώλεια. Ωστόσο, τα εγχειρίδια του Κ.Κ.Κ. σταθερά υποστήριζαν ότι το ΚΜΤ δεν αντιστάθηκε στους Ιάπωνες, και ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν που ευθυνόταν για τη μεγάλη νίκη στον αντι-ιαπωνικό πόλεμο.

Ανακάθαρση στην Γιανάν – Επινεύοντας τις πιο τρομακτικές μεθόδους δίωξης.

Το Κ.Κ.Κ. προσέλκυσε τεράστιο αριθμό πατριωτικής νεολαίας στην Γιανάν στο όνομα του αγώνα ενάντια στους Ιάπωνες, αλλά εκδίωξε δεκάδες χιλιάδες από αυτούς κατά τη διάρκεια της κίνησης ανακάθαρσης στην Γιανάν. Αφότου πήρε τον έλεγχο της Κίνας, το Κ.Κ.Κ. παρουσίασε την Γιανάν ως επαναστατικό «Άγιο Τόπο», αλλά δεν έχει κάνει οποιαδήποτε αναφορά στα εγκλήματα που διέπραξε κατά τη διάρκεια της ανακάθαρσης.

Η κίνηση ανακάθαρσης στην Γιανάν ήταν το μεγαλύτερο, σκοτεινότερο και πιο άγριο παιχνίδι δύναμης που παίχτηκε ποτέ στον ανθρώπινο κόσμο. Στο όνομα της κάθαρσης από τις «ασήμαντες τοξίνες της αστικής τάξης», το Κόμμα απάλειψε την ηθική, την ανεξαρτησία της σκέψης, την ελευθερία δράσης, την ανοχή και την αξιοπρέπεια. Το πρώτο βήμα για την ανακάθαρση ήταν να ιδρυθούν, για κάθε πρόσωπο, προσωπικά αρχεία, τα οποία περιλάμβαναν: 1) μια προσωπική δήλωση, 2) ένα χρονικό της πολιτικής ζωής κάποιου, 3) οικογενειακό υπόβαθρο και κοινωνικές σχέσεις, 4) αυτοβιογραφία και ιδεολογικό μετασχηματισμό, 5) αξιολόγηση σύμφωνα με τη φύση του Κόμματος.

Στο προσωπικό αρχείο έπρεπε κανείς να καταγράψει όλες τις γνωριμίες του από τη γέννηση, όλα τα σημαντικά γεγονότα καθώς τον τόπο και το χρόνο όπου αυτά έλαβαν χώρα. Οι πολίτες κλήθηκαν να γράψουν επανειλημμένα για το αρχείο, και οποιεσδήποτε παραλείψεις θα θεωρούνταν σημάδι ανηθικότητας. Κάποιος έπρεπε να περιγράψει όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες στις οποίες είχε συμμετάσχει, ειδικά εκείνοι που επρόκειτο να προσχωρήσουν στο Κόμμα. Έμφαση δόθηκε στον προσωπικό τρόπο σκέψης κατά τη διάρκεια αυτών των κοινωνικών δραστηριοτήτων. Η αξιολόγηση βασισμένη στη φύση του Κόμματος ήταν ακόμα σημαντικότερη, και έπρεπε καθένας να ομολογήσει οποιαδήποτε σκέψη ή συμπεριφορά στη συνείδηση, στην ομιλία, στην εργασία, στην καθημερινή ζωή ή τις κοινωνικές του δραστηριότητες. Για παράδειγμα, στην αξιολόγηση της συνείδησης κάποιου, κάποιος έπρεπε να εξετάσει εξονυχιστικά εάν ενδιαφερόταν για το προσωπικό του συμφέρον, εάν είχε χρησιμοποιήσει την εργασία για το Κόμμα για να επιτύχει προσωπικούς του στόχους, εάν είχε αμφιταλαντευτεί όσον αφορά το επαναστατικό μέλλον, φοβούμενος το θάνατο στη διάρκεια των μαχών, ή εάν έχασε μέλη της οικογένειάς του και σύζυγο αφότου προσχώρησε στο Κόμμα ή στο στρατό. Δεν υπήρχε κανένα αντικειμενικό πρότυπο, κι έτσι σχεδόν ο καθένας βρέθηκε ότι είχε προβλήματα.

Ο εξαναγκασμός χρησιμοποιήθηκε για να εξαγάγει «την ομολογία» των εκπαιδευμένων που επιθεωρούνταν προκειμένου να εξαλειφθούν οι «κρυμμένοι προδότες». Προέκυψαν αμέτρητες σκευωρίες και ψεύτικες και λανθασμένες κατηγορίες, και ένας μεγάλος αριθμός εκπαιδευμένων διώχτηκε. Κατά τη διάρκεια της ανακάθαρσης, η Γιανάν χαρακτηρίστηκε «μέρος για τον εξαγνισμό της ανθρώπινης φύσης». Μια ομάδα εργασίας μπήκε στο Πανεπιστήμιο Στρατιωτικών και Πολιτικών Υποθέσεων για να εξετάσει την προσωπική ιστορία των εκπαιδευμένων, προκαλώντας Κόκκινο Τρόμο για δύο μήνες. Χρησιμοποιήθηκαν διάφορες μέθοδοι για να εξαχθούν ομολογίες, συμπεριλαμβάνοντας αυτοσχεδιαστικές ομολογίες, αποδεικτικές ομολογίες, «πειθώ ομάδας», «πειθώ πέντε λεπτών», ιδιωτικές συμβουλές, εκθέσεις διασκέψεων και προσδιορισμός των «ραδικιών» (δηλ., κόκκινο έξω και άσπρο μέσα). Υπήρξε επίσης «φωτογράφιση» – παρατάσσοντας τον καθένα για την εξέταση. Εκείνοι που εμφανίστηκαν νευρικοί θεωρήθηκαν ύποπτοι και

μπήκαν στο στόχαστρο προς διερεύνηση.

Ακόμη και οι αντιπρόσωποι από την Κομμουνιστική Διεθνή υπαναχώρησαν όσον αφορούσε τις μεθόδους που χρησιμοποίησαν κατά την ανακάθαρση, λέγοντας ότι η κατάσταση στην Γιανάν ήταν αποκαρδιωτική. Οι άνθρωποι δεν τόλμησαν να αλληλεπιδράσουν μεταξύ τους. Ο καθένας ήθελε να σώσει τον εαυτό του και όλοι ήταν νευρικοί και φοβισμένοι. Κανένας δεν τόλμησε να πει την αλήθεια ή να προστατεύσει τους φίλους που είχαν υποστεί κακομεταχείριση, επειδή ο καθένας προσπαθούσε να σώσει τη ζωή του. Οι κακοήθεις – εκείνοι που κολάκευαν, έλεγαν ψέματα και προσέβαλλαν– προάγονταν. Η ταπείνωση στην Γιανάν έγινε μια καθημερινή πραγματικότητα –είτε ταπεινώναν άλλους συντρόφους είτε τον εαυτό τους. Οι άνθρωποι ωθήθηκαν στο χείλος της παραφροσύνης, έχοντας εξαναγκαστεί να εγκαταλείψουν την αξιοπρέπεια, την αίσθηση της τιμής ή ντροπής, και την αγάπη ο ένας για τον άλλον, προκειμένου να σώσει ο καθένας τη ζωή και τη δουλειά του. Έπαψαν να εκφράζουν τις απόψεις τους, αντ' αυτού αποστήθιζαν τα άρθρα των αρχηγών του Κόμματος.

Αυτό το ίδιο σύστημα καταπίεσης έχει χρησιμοποιηθεί σε όλες τις πολιτικές δραστηριότητες του Κ.Κ.Κ. αφότου άρπαξε την εξουσία στην Κίνα.

Τρία χρόνια Εμφύλιου Πολέμου – Εξαπατώντας τη χώρα για να αρπάξει την εξουσία

Η Ρωσική Αστική Επανάσταση το Φεβρουάριο του 1917 ήταν μια σχετικά ήπια εξέγερση. Ο Τσάρος βάζοντας πρώτα τα συμφέροντα της χώρας, παρέδωσε το θρόνο αντί να αντισταθεί. Ο Λένιν επέστρεψε βιαστικά στη Ρωσία από τη Γερμανία, οργάνωσε ένα άλλο χτύπημα, και στο όνομα της κομμουνιστικής επανάστασης δολοφόνησε τους επαναστάτες της κεφαλαιοκρατικής τάξης που είχε ανατρέψει τον Τσάρο, στραγγαλίζοντας κατά συνέπεια την αστική επανάσταση στη Ρωσία. Το Κ.Κ.Κ., όπως ο Λένιν, έδρεψε τους καρπούς μιας εθνικιστικής επανάστασης. Αφότου τελείωσε ο αντι-ιαπωνικός πόλεμος, το Κ.Κ.Κ. προώθησε τον αποκαλούμενο «Απελευθερωτικό Πόλεμο» (1946-1949) για να ανατρέψει την κυβέρνηση του ΚΜΤ, φέρνοντας την καταστροφή του πολέμου στην Κίνα για ακόμα μια φορά.

Το Κ.Κ.Κ. είναι ευρέως γνωστό για την «στρατηγική του τεραστίων αριθμών», την θυσία τεράστιου αριθμού θυμάτων και ψυχών, προκειμένου να κερδίσει μια μάχη. Σε αρκετές μάχες με το ΚΜΤ, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο Λιαοσί-Σενγιάνγκ, στο Πεκίνο-Τιεντζίν και στο Χουάι Χάι²⁰, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τις πιο πρωτόγονες, βάρβαρες και απάνθρωπες τακτικές θυσιάζοντας τεράστιο αριθμό πολιτών. Στην πολιορκία της πόλης Τσάνγκτσουν στην επαρχία Τζιλίν στη βορειοανατολική Κίνα, προκειμένου να εξαντληθούν τα αποθέματα τροφής στην πόλη, ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΛΑΣ) διατάχτηκε να απαγορεύσει στους απλούς ανθρώπους να αναχωρούν από την πόλη. Στους δύο μήνες πολιορκίας της Τσάνγκτσουν έχασαν τη ζωή τους σχεδόν 200.000 άνθρωποι από την πείνα και το κρύο. Αλλά ο ΛΑΣ δεν επέτρεπε στους πολίτες να φύγουν. Αφότου τελείωσε η μάχη, το Κ.Κ.Κ., χωρίς ίχνος ντροπής, υποστήριξε ότι είχαν «ελευθερώσει την Τσάνγκτσουν χωρίς ούτε έναν πυροβολισμό».

Από το 1947 ως το 1948, το Κ.Κ.Κ. υπέγραψε τη «Συμφωνία του Χάρμπιν» και τη «Συμφωνία της Μόσχας» με τη Σοβιετική Ένωση, παραχωρώντας εθνικά κεφάλαια και εθνικούς πόρους από τα βορειοανατολικά, σε αντάλλαγμα της πλήρους υποστήριξης της

²⁰ Οι μάχες στις περιοχές Λιαοσί-Σενγιάνγκ, Πεκίνο-Τιεντζίν και Χουάι Χάι ήταν οι τρεις κυριότερες μάχες του Κ.Κ.Κ. εναντίον του ΚΜΤ από το Σεπτέμβριο του 1948 μέχρι τον Ιανουάριο του 1949, οι οποίες εκμηδένισαν πολλά από τα σημαντικά στρατεύματα του ΚΜΤ. Εκατομμύρια άνθρωποι χάθηκαν σε αυτές τις τρεις μάχες.

Σοβιετικής Ένωσης στις εξωτερικές σχέσεις και στις στρατιωτικές υποθέσεις. Σύμφωνα με τις συμφωνίες, η Σοβιετική Ένωση θα παρείχε στο Κ.Κ.Κ. 50 αεροπλάνα. Θα έδινε στο Κ.Κ.Κ. όπλα που άφησαν οι Ιάπωνες που παραδόθηκαν σε δύο δόσεις και θα πωλούσε στο Κ.Κ.Κ. πυρομαχικά και στρατιωτικές προμήθειες στα βορειοανατολικά της Κίνας σε χαμηλές τιμές. Εάν το ΚΜΤ επιχειρούσε μια από θαλάσσης απόβαση στα βορειοανατολικά, η Σοβιετική Ένωση θα υποστήριζε κρυφά το στρατό του Κ.Κ.Κ.. Επιπλέον, η Σοβιετική Ένωση θα βοηθούσε το Κ.Κ.Κ. να αποκτήσει τον έλεγχο στο Σιντζιάνγκ στη βορειοδυτική Κίνα. Το Κ.Κ.Κ. και η Σοβιετική Ένωση θα δημιουργούσαν μια συμμαχική Πολεμική Αεροπορία. Οι Σοβιετικοί θα βοηθούσαν στον εξοπλισμό 11 μεραρχιών του στρατού του Κ.Κ.Κ., και θα μετέφεραν το ένα τρίτο των παρεχόμενων όπλων από τη Σ.Ε. (αξίας 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων) στη βορειοανατολική Κίνα.

Για να κερδίσει τη σοβιετική υποστήριξη, το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε στη Σοβιετική Ένωση ειδικά προνόμια μεταφορών στα βορειοανατολικά από γης και από αέρος, πρόσφερε πληροφορίες στη Σοβιετική Ένωση για τις ενέργειες τόσο της κυβέρνησης του ΚΜΤ όσο και του στρατού των Η.Π.Α., προμήθευσε τη Σοβιετική Ένωση με προϊόντα από τα βορειοανατολικά (βαμβάκι, σόγια) και στρατιωτικά εφόδια σε αντάλλαγμα προηγμένων όπλων. Επίσης χορήγησε στη Σοβιετική Ένωση προνομιακά μεταλλευτικά δικαιώματα μέσα στην Κίνα, επέτρεψε στη Σοβιετική Ένωση να τοποθετήσει στρατιωτικές δυνάμεις στα βορειοανατολικά και στο Σιντζιάνγκ και επέτρεψε τους Σοβιετικούς να ιδρύσουν το Γραφείο Πληροφοριών της Άπω Ανατολής στην Κίνα. Εάν ξεσπούσε πόλεμος στην Ευρώπη, το Κ.Κ.Κ. θα έστελνε έναν εξερευνητικό στρατό 100.000 ατόμων συν 2 εκατομμυρίων εργατών σε υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε να συγχωνεύσει μερικές συγκεκριμένες περιοχές στην επαρχία Λιαονίγκ στη Βόρεια Κορέα εάν ήταν απαραίτητο.

III. Επιδεικνύοντας κακά γνωρίσματα

Ο αιώνιος φόβος χαρακτηρίζει την ιστορία του Κόμματος

Το κυριότερο χαρακτηριστικό του Κ.Κ.Κ. είναι ο αιώνιος φόβος του. Η επιβίωση υπήρξε το υψηλότερο ενδιαφέρον του Κ.Κ.Κ. από την αρχή της ίδρυσής του. Ένα τέτοιο ενδιαφέρον κατόρθωσε να υπερνικήσει το φόβο που κρυβόταν κάτω από τη συνεχώς μεταβαλλόμενη εμφάνισή του. Το Κ.Κ.Κ. είναι όπως ένα καρκινικό κύτταρο που διαχέεται και εισχωρεί σε κάθε μέρος του σώματος, σκοτώνει τα περιβάλλοντα υγιή κύτταρα και αυξάνεται μοχθηρά και ανεξέλεγκτα. Στον κύκλο της ιστορίας μας, η κοινωνία ήταν ανίκανη να διαλύσει έναν τέτοιον αλλοιωμένο παράγοντα όπως το Κ.Κ.Κ. και δεν είχε καμία άλλη εναλλακτική λύση από το να το αφήσει να πολλαπλασιαστεί. Αυτός ο αλλοιωμένος παράγοντας είναι τόσο ισχυρός, που τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει. Ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας έχει μολυνθεί, και όλο και μεγαλύτερες περιοχές έχουν πλημμυρίσει από τον κομμουνισμό ή τα κομμουνιστικά στοιχεία. Αυτά τα στοιχεία ενισχύονται περαιτέρω και γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από το Κ.Κ.Κ. και έχουν υποβιβάσει πλήρως την ηθική και τις κοινωνικές δομές της ανθρωπότητας.

Το Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύει σε οποιαδήποτε γενικά αναγνωρισμένη αρχή της ηθικής και της δικαιοσύνης. Όλες αυτές οι αρχές χρησιμοποιούνται εξ ολοκλήρου για το συμφέρον του. Είναι πλήρως εγωιστικό, και δεν υπάρχει καμία αρχή που θα μπορούσε να συγκρατήσει και να ελέγξει τις επιθυμίες του. Με βάση τις αρχές του, το Κόμμα πρέπει να συνεχίσει τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζεται, αλλάζοντας το δέρμα του. Κατά τη διάρκεια της πρώιμης περιόδου

όταν η επιβίωσή του ήταν σε κίνδυνο, το Κ.Κ.Κ. συνδέθηκε με το Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης, με το ΚΜΤ, με το κυβερνητικό σώμα του ΚΜΤ και με την Εθνική Επανάσταση. Αφότου πήρε την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. ακολούθησε διάφορες μορφές καιροσκοπίας, στα μυαλά των πολιτών και στα συναισθήματα, στις κοινωνικές δομές και μέσα σε οτιδήποτε μπορούσε να βάλει το χέρι του. Έχει χρησιμοποιήσει κάθε κρίση ως μια ευκαιρία για να συσσωρεύσει περισσότερη δύναμη και να ενισχυθούν τα μέσα ελέγχου του.

Η ακλόνητη επιδίωξη του κακού είναι τα «μαγικά όπλα» του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι η επαναστατική νίκη εξαρτάται από τρία «μαγικά όπλα»: την ιδεολογία του Κόμματος, τον ένοπλο αγώνα και τα ενωμένα μέτωπα. Η εμπειρία με το ΚΜΤ πρόσφερε στο Κ.Κ.Κ. δύο ακόμη τέτοια «όπλα»: προπαγάνδα και κατασκοπεία. Τα διάφορα «μαγικά όπλα» του Κόμματος έχουν εμποτιστεί με τα εννέα κληρονομημένα γνωρίσματα του Κ.Κ.Κ.: κακό, εξαπάτηση, ενθάρρυνση, εξαπόλυση των απόβλητων στοιχείων της κοινωνίας, κατασκοπεία, ληστεία, πάλη, αποβολή και έλεγχος.

Ο μαρξισμός-λενινισμός είναι κακός από τη φύση του. Η ειρωνεία είναι ότι οι Κινέζοι κομμουνιστές δεν καταλαβαίνουν πραγματικά το μαρξισμό-λενινισμό. Ο Λιν Μπιάο²¹ είπε ότι υπήρξαν πολύ λίγα μέλη του Κ.Κ.Κ. που είχαν διαβάσει πραγματικά τα βιβλία του Μαρξ ή του Λένιν. Το κοινό θεώρησε ότι ο Τσου Τσιου-Μπái²² ήταν ιδεολόγος, αλλά αυτός παραδέχτηκε ότι είχε διαβάσει μόνο πολύ λίγα για το μαρξισμό-λενινισμό. Η ιδεολογία του Μάο είναι μια αγροτική έκδοση του μαρξισμού-λενινισμού που υποστηρίζει την εξέγερση των αγροτών. Η θεωρία του Ντενγκ Σιάο-Πινγκ για το αρχικό στάδιο του σοσιαλισμού έχει τον καπιταλισμό σαν βασικό στοιχείο της. «Οι τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν²³ προέκυψαν από το τίποτα. Το Κ.Κ.Κ. δεν κατάλαβε ποτέ πραγματικά τι είναι ο μαρξισμός-λενινισμός, αλλά έχει κληρονομήσει από αυτόν όλες τις κακές πλευρές πάνω στις οποίες έχει αποθέσει τη δική του ακόμη χειρότερη ουσία.

Το ενωμένο μέτωπο του Κ.Κ.Κ. είναι ένας συνδυασμός εξαπάτησης και βραχυπρόθεσμης εκκαθάρισης λογαριασμών. Μοναδικός στόχος ήταν να ενισχυθεί η δύναμή του, να το βοηθήσει να αυξηθεί από μια μικρή σε μια τεράστια ομάδα και να αλλάξει την αναλογία των φίλων του προς τους εχθρούς του. Η ενότητα απαιτήσε οξυδέρκεια –ξεκαθάρισμα του ποιοι ήταν εχθροί και ποιοι φίλοι, ποιοι ήταν αριστεροί, στη μέση, ή δεξιοί, ποιος πρέπει να ενεργεί σαν φίλος και πότε, και σε ποιον πρέπει να επιτεθεί και πότε. Μετέτρεψε εύκολα παλαιότερους εχθρούς σε φίλους και έπειτα πάλι σε εχθρούς. Για παράδειγμα, κατά την περίοδο της δημοκρατικής επανάστασης, το κόμμα συμμάχησε με τους κεφαλαιοκράτες, ενώ κατά τη σοσιαλιστική επανάσταση εξάλειψε τους κεφαλαιοκράτες. Σε ένα άλλο παράδειγμα,

²¹ Ο Λιν Μπιάο (1907-1971) ήταν μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κίνας, αντιπρόεδρος (1958) και υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν θεωρείται αρχιτέκτονας της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης της Κίνας. Ο Λιν διορίστηκε διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έχασε την εύνοιά του το 1970. Αισθανόμενος την πτώση του, ο Λιν αναμείχθηκε, σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, σε μια προσπάθεια πραξικοπήματος και επιχείρησε να διαφύγει στην Ε.Σ.Σ.Δ. μόλις η μηχανορραφία ξεσκεπάστηκε. Κατά τη διάρκεια της αποπειραθείσας φυγής του, το αεροπλάνο του συνετρίβη στη Μογγολία, με συνέπεια τον θάνατό του.

²² Ο Τσου Τσιου-Μπái (1899-1935) είναι ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. και διάσημος αριστερός συγγραφέας. Τον συνέλαβε το ΚΜΤ στις 23 Φεβρουαρίου του 1935 και πέθανε στις 18 Ιουνίου του ίδιου έτους.

²³ Οι «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» αναφέρθηκαν αρχικά σε μια ομιλία του Τζιανγκ Ζε-Μιν τον Φεβρουάριο, του 2000. Σύμφωνα με αυτό το δόγμα, το Κόμμα πρέπει πάντα να αντιπροσωπεύει την τάση ανάπτυξης των προηγμένων παραγωγικών δυνάμεων της Κίνας, τον προσανατολισμό του προηγμένου πολιτισμού της Κίνας και τα θεμελιώδη συμφέροντα της συντριπτικής πλειονότητας.

οι ηγέτες άλλων δημοκρατικών κομμάτων όπως ο Τζανγκ Μπο-Τζούν και ο Λούο Λονγκ-Τζί, συνιδρυτές «της Δημοκρατικής Ένωσης της Κίνας», χρησιμοποιήθηκαν ως υποστηρικτές του Κ.Κ.Κ. όταν αυτό επιδίωκε να αρπάξει την κρατική εξουσία, αλλά αργότερα εκδιώχθηκαν ως «δεξιόι».

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι μια εξεζητημένη επαγγελματική συμμορία

Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει χρησιμοποιήσει διπρόσωπες στρατηγικές, από τη μια όψη μαλακές και εύκαμπτες και από την άλλη σκληρές και αυστηρές. Οι μαλακότερες στρατηγικές του περιλαμβάνουν την προπαγάνδα, ενωμένα μέτωπα, σπορά διχόνοιας, κατασκοπεία, υποκινούμενη εξέγερση, διπλο-συναλλαγή, πλύση εγκεφάλου, ψέματα και εξαπάτηση, κάλυψη της αλήθειας, ψυχολογική βία και δημιουργία ατμόσφαιρας τρόμου. Κάνοντας αυτά τα πράγματα, το Κ.Κ.Κ. δημιουργεί ένα σύνδρομο φόβου μέσα στις καρδιές των ανθρώπων που τους οδηγεί να ξεχάσουν εύκολα τις αδικίες του Κόμματος. Αυτές οι μυριάδες μέθοδοι θα μπορούσαν να απαλείψουν την ανθρώπινη φύση και να αναθρέψουν τη μοχθηρία στην ανθρωπότητα. Η σκληρή τακτική του Κ.Κ.Κ. περιλαμβάνει βία, ένοπλο αγώνα, δίωξη, πολιτικές κινήσεις, δολοφονία μαρτύρων, απαγωγή, καταστολή των διαφορετικών απόψεων, ένοπλες επιθέσεις, περιοδικές καταστολές κτλ. Αυτές οι επιθετικές μέθοδοι δημιουργούν και διαιωνίζουν τον τρόμο.

Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί και τις μαλακές και τις σκληρές μεθόδους ταυτόχρονα. Μερικές φορές ήταν χαλαρές σε κάποιες περιπτώσεις ενώ αυστηρές σε άλλες, ή ήταν χαλαρές στο εξωτερικό ενώ σκληρές στις εσωτερικές υποθέσεις τους. Σε μια χαλαρή ατμόσφαιρα, το Κ.Κ.Κ. ενθάρρυνε την έκφραση διαφορετικών απόψεων, αλλά, σαν να ήθελε να βγάλει το φίδι από την τρύπα του, εκείνοι που εξέφραζαν ελεύθερα τη γνώμη τους διώκονταν στην επόμενη περίοδο του αυστηρού ελέγχου. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε συχνά τη δημοκρατία για να προκαλέσει το ΚΜΤ, αλλά όταν οι διανοούμενοι στις ελεγχόμενες από το Κ.Κ.Κ. περιοχές διαφωνούσαν με το Κόμμα, βασανίζονταν ή ακόμα και δολοφονούνταν. Για παράδειγμα, το αχρείο «επεισόδιο των Άγριων Κρίνων», στο οποίο ο διανοούμενος Γουάνγκ Σι-Γουεϊ (1906-1947), που έγραψε ένα δοκίμιο με τίτλο *Wild Lillies* για να εκφράσει το ιδανικό του για την ισότητα, τη δημοκρατία και τον ανθρωπισμό, εκδιώχθηκε στην κίνηση ανακάθαρσης της Γιανάν και δολοφονήθηκε με τσεκούρια από το Κ.Κ.Κ. το 1947.

Ένας βετεράνος ανώτερος υπάλληλος που είχε υποστεί βασανιστήρια στην κίνηση ανακάθαρσης στη Γιανάν θυμήθηκε ότι, όταν ήταν κάτω από έντονη πίεση, τον έσυραν για να ομολογήσει, και το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να προδώσει τη συνείδησή του και να επινοήσει ψέματα. Στην αρχή, αισθάνθηκε άσχημα που ενοχοποίησε και ραδιουργούσε εναντίον των συντρόφων του. Μίσησε τον εαυτό του τόσο πολύ, που ήθελε να βάλει τέρμα στη ζωή του. Συμπτωματικά, ένα όπλο τοποθετήθηκε στο τραπέζι. Το άρπαξε, το έβαλε στο κεφάλι του και τράβηξε τη σκανδάλη. Το όπλο ήταν άσφαιρο! Αυτός που τον ανέκρινε περπατούσε λέγοντας: «Είναι καλό που αναγνώρισες ότι ό,τι έχεις κάνει ήταν λάθος. Οι πολιτικές του Κόμματος είναι επεικείς». Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήξερε ότι είχατε φθάσει στα όριά σας, ότι ήσαστε «πιστοί» στο Κόμμα, έτσι είχατε περάσει τη δοκιμή. Το Κ.Κ.Κ. αρχικά πάντα στήνει σε κάποιον μια παγίδα θανάτου και απολαμβάνει έπειτα τον πόνο και την ταπείνωσή του. Όταν αυτός έφτανε στα όρια και απλώς επιθυμούσε να πεθάνει, το Κόμμα «ευγενικά» ερχόταν να του δείξει έναν τρόπο για να ζήσει. Λέγεται «καλύτερα ζωντανός και δειλός παρά νεκρός και ήρωας». Έτσι γίνεται κάποιος τόσο ευγνώμων στο Κόμμα όπως κάποιος στο σωτήρα του. Χρόνια αργότερα, αυτός ο ανώτερος υπάλληλος έμαθε για το Φάλουν Γκονγκ, μια μέθοδο Τσιγκόνγκ και άσκησης καλλιέργειας που άρχισε στην Κίνα. Αισθάνθηκε ότι η μέθοδος ήταν καλή. Παρά ταύτα, όταν άρχισε η δίωξη του Φάλουν

Γκονγκ το 1999, οι οδυνηρές μνήμες του παρελθόντος τον ξαναεπισκέφτηκαν, και δεν τόλμησε να πει ότι το Φάλουν Γκονγκ ήταν καλό.

Η εμπειρία του τελευταίου αυτοκράτορα Που-Γι της Κίνας²⁴ ήταν παρόμοια με αυτήν αυτού του ανώτερου υπαλλήλου. Φυλακισμένος στα κελιά του Κ.Κ.Κ. και βλέποντας τους ανθρώπους να σκοτώνονται ο ένας μετά τον άλλον, σκέφτηκε ότι θα πέθαινε σύντομα. Προκειμένου να ζήσει, δέχτηκε να του γίνει πλύση εγκεφάλου και συνεργάστηκε με τους φρουρούς των φυλακών. Αργότερα, έγραψε μια αυτοβιογραφία, *The First Half of my Life*, η οποία χρησιμοποιήθηκε από το Κ.Κ.Κ. ως ένα επιτυχές παράδειγμα αναθεώρησης ιδεολογίας.

Σύμφωνα με τις σύγχρονες ιατρικές μελέτες, πολλά θύματα έντονης πίεσης και απομόνωσης γίνονται έρμαια μιας ανώμαλης αίσθησης εξάρτησης από τους δεσμώτες τους γνωστής ως Σύνδρομο της Στοκχόλμης. Οι διαθέσεις των θυμάτων –ευτυχία ή θυμός, χαρά ή λύπη– υπαγορεύονται από τις αντίστοιχες αυτών που τους κρατούν. Η παραμικρή εύνοια για τα θύματα θα γίνει δεκτή με βαθιά ευγνωμοσύνη. Υπάρχουν περιγραφές στις οποίες τα θύματα αναπτύσσουν «αγάπη» για τους θύτες. Αυτό το ψυχολογικό φαινόμενο έχει χρησιμοποιηθεί επί μακρόν με επιτυχία από το Κ.Κ.Κ. τόσο ενάντια στους εχθρούς του όσο και στον έλεγχο του νου των πολιτών.

Το Κόμμα είναι το μεγαλύτερο κακό

Η πλειονότητα των γενικών γραμματέων του Κ.Κ.Κ. έχουν ονομαστεί αντι-κομμουνιστές. Σαφώς, το Κ.Κ.Κ. έχει δική του ζωή, με το δικό του ανεξάρτητο σώμα. Το Κόμμα διευθύνει τα ανώτερα στελέχη του και όχι το αντίστροφο. Στις «σοβιετικές περιοχές» της επαρχίας Τζιανγκσί, ενώ το Κ.Κ.Κ. περικυκλώθηκε από το ΚΜΤ, αν και μετά βίας μπόρεσε να επιζήσει, ακόμα διεξήγαγε εσωτερικές διαδικασίες εκκαθάρισης στο όνομα του να πάρει μέτρα πειθαρχίας κατά του «αντι-μπολσεβικικού (ΑΒ) Σώματος», εκτελώντας τους ίδιους του τους στρατιώτες τη νύχτα ή λιθοβολώντας τους μέχρι θανάτου για να γλιτώσει σφαίρες. Στη βόρεια επαρχία Σαανσί, ενώ στριμώχνεται μεταξύ των Ιαπώνων και του ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. αρχίζει την μαζικής εκκαθάρισης κίνηση ανακάθαρσης στην Γιανάν, σκοτώνοντας πάρα πολλούς ανθρώπους. Αυτός ο τύπος επαναλαμβανόμενης σφαγής σε τέτοια κλίμακα δεν απέτρεψε την επέκταση της δύναμης του Κ.Κ.Κ. ώστε να κυβερνήσει τελικά όλη την Κίνα. Το Κ.Κ.Κ. επέκτεινε αυτό το πρότυπο του εσωτερικού ανταγωνισμού και της δολοφονίας του ενός μετά τον άλλον από τις μικρές σοβιετικές περιοχές σε ολόκληρο το έθνος.

Το Κ.Κ.Κ. είναι όπως ένας κακοήθης όγκος: στη γρήγορη ανάπτυξή του, το κέντρο του όγκου έχει ήδη πεθάνει, αλλά συνεχίζει να διαχέεται στους υγιείς οργανισμούς περιφερειακά. Αφότου διεισδύσουν στους οργανισμούς και στα σώματα, νέοι όγκοι εμφανίζονται. Ανεξάρτητα από το πόσο καλό ή κακό ήταν ένα πρόσωπο, αφότου προσχωρήσει στο Κ.Κ.Κ., γινόταν μέρος της καταστρεπτικής δύναμής του. Όσο τιμιότερος ήταν κάποιος τόσο πιο καταστρεπτικός θα γινόταν. Αναμφισβήτητα, αυτός ο όγκος του Κ.Κ.Κ. θα συνεχίσει να

²⁴ Που-Γι, ή Αισιν Γκιόρο στα Μαντζουριανά (1906-1967), ο τελευταίος αυτοκράτορας (1908-1912) της Κίνας, κυβέρνησε με το όνομα Σουάν Τουνγκ. Μετά την παραίτησή του, η νέα δημοκρατική κυβέρνηση του χορήγησε μεγάλη κυβερνητική σύνταξη και του επέτρεψε να ζήσει στην απαγορευμένη πόλη του Πεκίνου έως το 1924. Μετά το 1925, έζησε στην ιαπωνική παραχώρηση στην Τιεντζίν. Το 1934, με το όνομα Κανγκ Τε, έγινε αυτοκράτορας του «ανεξάρτητου» κράτους της Μαντζουρίας. Συνελήφθη από τους Ρώσους το 1945 που τον κράτησαν αιχμάλωτό τους. Το 1946, ο Που-Γι πιστοποίησε στη δίκη πολεμικών εγκλημάτων του Τόκιο ότι ήταν το απρόθυμο εργαλείο των Ιαπώνων милитаристών και όχι, όπως ισχυριζόνταν, όργανο της μαντζουριανής αυτοδιάθεσης. Το 1950 παραδόθηκε στους Κινέζους κομμουνιστές και φυλακίστηκε στη Σενγιάνγκ έως το 1959, όταν του χορήγησε αμνηστία ο Μάο.

αυξάνεται έως ότου να μη μείνει τίποτα για να τον θρέψει. Κατόπιν, ο καρκίνος θα πεθάνει σίγουρα.

Ο ιδρυτής του Κ.Κ.Κ., ο Τσεν Ντου-Σιου, ήταν διανοούμενος και ηγέτης της φοιτητικής κινητοποίησης της 4ης Μαΐου. Παρουσιάστηκε αντίθετος με τη βία, και προειδοποίησε τα μέλη του Κ.Κ.Κ. ότι εάν προσπαθήσουν να προσηλυτίσουν το ΚΜΤ στην κομμουνιστική ιδεολογία ή είχαν πολύ ενδιαφέρον για την εξουσία, αυτό θα οδηγούσε βεβαίως σε τεταμένες σχέσεις. Επίσης, ένας από τους πιο ενεργούς της γενιάς της 4ης Μαΐου, ο Τσεν, ήταν επίσης ανεκτικός. Ωστόσο, ήταν ο πρώτος που ονομάστηκε «δεξιός οπορτουνιστής».

Ένας άλλος ηγέτης του Κ.Κ.Κ., ο Τσου Τσιου-Μπάι, πίστευε ότι τα μέλη του Κ.Κ.Κ. πρέπει να συμμετέχουν στις μάχες και στην πάλη, να οργανώνουν εξεγέρσεις, να ανατρέπουν τις αυθεντίες και να χρησιμοποιούν ακραία μέσα για να επαναφέρουν την κινεζική κοινωνία στην κανονική λειτουργία της. Ωστόσο, ομολόγησε πριν από το θάνατό του, «δεν θέλω να πεθάνω ως επαναστάτης. Είχα αφήσει το κίνημά σας πολύ καιρό πριν. Λοιπόν, η ιστορία έπαιξε ένα τέχνασμα, φέρνοντάς με εμένα, έναν διανοούμενο, στον πολιτικό στίβο της επανάστασης και κρατώντας με εκεί πολλά χρόνια. Στο τέλος, δεν μπορούσα ακόμα να ξεπεράσω τις ευγενείς αντιλήψεις μου. Δεν μπορώ να γίνω πολεμιστής του προλεταριάτου τελικά»²⁵.

Ο ηγέτης του Κ.Κ.Κ., Γουάνγκ Μινγκ, στις συμβουλές της Κομμουνιστικής Διεθνούς, μίλησε για συνεργασία με το ΚΜΤ στον πόλεμο ενάντια στους Ιάπωνες, αντί της επέκτασης της βάσης του ΚΚΚ. Στις συνεδριάσεις του Κ.Κ.Κ., ο Μάο και ο Τζανγκ Γουεν-Τιεν²⁶ δεν μπόρεσαν να πείσουν αυτόν τον σύντροφο, ούτε μπορούσαν να αποκαλύψουν την αλήθεια της θέσης τους: δεδομένης της περιορισμένης στρατιωτικής δύναμης του Κόκκινου Στρατού, δεν θα ήταν σε θέση να συγκρατήσουν ούτε μια μεραρχία των Ιαπώνων μόνοι τους. Εάν, ενάντια στην λογική, το Κ.Κ.Κ. είχε αποφασίσει να πολεμήσει, η κατοπινή ιστορία της Κίνας θα ήταν εντελώς διαφορετική. Ο Μάο αναγκάστηκε να παραμείνει σιωπηλός στις συνεδριάσεις. Αργότερα, ο Γουάνγκ Μινγκ αντικαταστάθηκε, πρώτα για μια «αριστερή» απόκλιση και έπειτα στιγματίστηκε σαν καιροσκόπος της δεξιάς ιδεολογίας.

Ο Χου Γιαο-Μπανγκ, ένας άλλος γραμματέας του Κόμματος, που αναγκάστηκε να παραιτηθεί τον Ιανουάριο του 1987, είχε ξανακερδίσει την υποστήριξη του κινεζικού λαού για το Κ.Κ.Κ. δικαιώνοντας πολλά αθώα θύματα που είχαν δολοφονηθεί στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Στο τέλος, πετάχτηκε έξω από το Κόμμα.

Ο Τζάο Τζι-Γιανγκ²⁷, ο τελευταίος πρώην γραμματέας, ήθελε να βοηθήσει το Κ.Κ.Κ. σε περαιτέρω μεταρρύθμιση, όμως οι ενέργειές του τού έφεραν τρομερές συνέπειες.

Έτσι τι θα μπορούσε κάθε νέος ηγέτης του Κ.Κ.Κ. να πετύχει; Μια αληθινή μεταρρύθμιση του Κ.Κ.Κ. θα οδηγούσε στο θάνατό του. Οι μεταρρυθμιστές θα έχαναν γρήγορα την εξουσία τους από το Κ.Κ.Κ. Είναι μέχρι ένα πολύ συγκεκριμένο και στενό όριο όπου τα μέλη του Κ.Κ.Κ. μπορούν να κάνουν κάτι για να μετασχηματίσουν το σύστημα του Κ.Κ.Κ. Είναι όμως τόσο στενό ώστε δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να πετύχει η μεταρρύθμιση του Κ.Κ.Κ.

²⁵ Από την ομιλία του Τσου Τσιου-Μπαι «Μερικά ακόμη λόγια» στις 23 Μαΐου του 1935 πριν από το θάνατό του στις 18 Ιουνίου 1935.

²⁶ Τζανγκ Γουεν-Τιεν (1900-1976), σημαντικός ηγέτης του Κ.Κ.Κ. από τη δεκαετία του '30. Ήταν αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών της Κίνας από το 1954 ως το 1960. Διώχτηκε μέχρι θανάτου το 1976 κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Η περίπτωση του επανορθώθηκε τον Αύγουστο του 1979.

²⁷ Ο τελευταίος των δέκα γενικών γραμματέων του ΚΚΚ. Απομακρύνθηκε λόγω της διαφωνίας του με τη χρήση βίας για τον τερματισμό των φοιτητικών διαδηλώσεων στην πλατεία Τιενανμέν το 1989.

Αφού όλοι οι αρχηγόι του Κόμματος μετατράπηκαν σε «κακούς», πώς μπόρεσε το Κ.Κ.Κ. να επεκτείνει την επανάσταση; Σε πολλές περιπτώσεις όταν το Κ.Κ.Κ. ήταν στα καλύτερά του – επίσης το πιο αχρείο όμως –τα υψηλόβαθμα στελέχη του απέτυχαν στα πόστα τους. Αυτό συνέβαινε επειδή ο βαθμός κακίας τους δεν ανταποκρίθηκε στα υψηλά πρότυπα που έθετε το Κόμμα, το οποίο, επανειλημμένως, έχει επιλέξει μόνο το χειρότερο. Πολλών αρχηγών του Κόμματος η πολιτική ζωή τελείωσε τραγικά, όμως το Κ.Κ.Κ. έχει επιζήσει. Οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ. που διατήρησαν τις θέσεις τους δεν ήταν εκείνοι που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το Κόμμα, αλλά εκείνοι που θα μπορούσαν να κατανοήσουν τις κακές προθέσεις του Κόμματος και να τις ακολουθήσουν. Ενίσχυσαν τη δυνατότητα του Κ.Κ.Κ. να επιζεί σε περίοδο κρίσης, και δόθηκαν εξ ολοκλήρου στο Κόμμα. Δεν είναι να απορεί κανείς που τα μέλη του Κόμματος ήταν σε θέση να μάχονται με τον ουρανό, με τη γη, και να πολεμούν κατά άλλων ανθρώπινων όντων. Αλλά δεν θα μπορούσαν ποτέ αυτοί να αντιταχθούν στο Κόμμα. Είναι ήμερα εργαλεία του Κόμματος, ή το πολύ-πολύ απλά συμβιώνουν με το Κόμμα.

Η αναισχυντία έχει γίνει μια εξαιρετική ποιότητα του σημερινού ΚΚΚ. Σύμφωνα με το Κόμμα, όλα τα λάθη του έγιναν από μεμονωμένους αρχηγούς του Κόμματος, π.χ., τον Τζανγκ Γκουο-Τάο²⁸ ή τη Συμμορία των Τεσσάρων²⁹. Ο Μάο κρίθηκε από το Κόμμα ότι διέπραξε τρία λάθη και επτά επιτεύγματα, ενώ ο Ντενγκ Σιάο-Πινγκ κρίθηκε ότι έκανε τέσσερα λάθη και έξι επιτεύγματα, αλλά το ίδιο το Κόμμα δεν έκανε λάθος ποτέ. Ακόμα κι αν το Κόμμα έκανε λάθος, λοιπόν, είναι το ίδιο το Κόμμα που διόρθωσε αυτά τα λάθη. Επομένως, το Κόμμα λέει στα μέλη του «να κοιτάζουν μπροστά» και «να μην μπερδεύονται σε παλαιότερους απολογισμούς». Πολλά μπορούσαν να αλλάξουν: Ο κομμουνιστικός παράδεισος μετατρέπεται σε ταπεινό στόχο σοσιαλιστικής τροφής και στέγασης. Ο μαρξισμός-λενινισμός αντικαθίστανται από τις «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις». Ο κόσμος δεν πρέπει να εκπλαγεί βλέποντας το Κ.Κ.Κ. να προωθεί τη δημοκρατία, την ελευθερία της πίστης, να εγκαταλείπει τον Τζιανγκ Τζε-Μιν σε μια νύχτα ή να αποκαθιστά τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, εάν κρίνει πως αυτό είναι απαραίτητο για να διατηρήσει τον έλεγχό του. Υπάρχει ένα πράγμα που δεν αλλάζει ποτέ για το Κ.Κ.Κ.: Η θεμελιώδης επιδίωξη των στόχων του Κόμματος – η επιβίωση και η διατήρηση της εξουσίας και του ελέγχου του.

Το Κ.Κ.Κ. έχει αναμίξει τη βία, την τρομοκρατία και την υψηλής καταπίεσης πολιτική κατήχηση, για να σχηματοποιήσει τη θεωρητική του βάση, η οποία μετατρέπεται έπειτα σε φύση του Κόμματος, σε ανώτατες αρχές του Κόμματος, πνεύμα των ηγετών του, μηχανισμό λειτουργίας ολόκληρου του Κόμματος, και κριτήρια για τις ενέργειες όλων των μελών του Κ.Κ.Κ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι τόσο συμπαγές όσο ο χάλυβας, και η πειθαρχία τόσο σκληρή όσο το σίδηρο. Η πρόθεση όλων των μελών πρέπει να ενοποιηθεί, και οι ενέργειες όλων των μελών πρέπει να συμμορφώνονται πλήρως με την πολιτική ημερήσια διάταξη του Κόμματος.

²⁸ Τζανγκ Γκουο-Τάο (1897-1979), ένας από τους ιδρυτές του ΚΚΚ. Αποβλήθηκε από το Κ.Κ.Κ. τον Απρίλιο του 1938. Πήγε στην Ταϊβάν το Νοέμβριο του 1948, έπειτα στο Χονγκ Κονγκ το 1949. Μετανάστευσε στον Καναδά το 1968.

²⁹ Η «Συμμορία των Τεσσάρων» σχηματίστηκε από τη σύζυγο του Μάο, Τζιανγκ Τσινγκ (1913-1991), τον υπάλληλο του Τμήματος Προπαγάνδας της Σαγκάης Τζανγκ Τσουν-Τσiao (1917-1991), τον λογοτεχνικό κριτικό Γιαο Γουέν-Γιουέν (1931) και το φρουρό ασφάλειας της Σαγκάης Γουάνγκ Χονγκ-Γουέν (1935-1992). Ανήλθαν στην εξουσία κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης (1966-1976) και δέσποζαν στην κινεζική πολιτική στην αρχή της δεκαετίας του '70.

Συμπέρασμα

Γιατί η ιστορία έχει επιλέξει το Κομμουνιστικό Κόμμα πέρα από οποιαδήποτε άλλη πολιτική δύναμη στην Κίνα; Όπως είναι γνωστό, σε αυτόν τον κόσμο υπάρχουν δύο δυνάμεις, δύο επιλογές. Η μια είναι το παλιό και το κακό, του οποίου στόχος είναι το κακό και η επιλογή του αρνητικού. Η άλλη είναι το δίκαιο και το καλό, που θα επιλέξει το σωστό και το αγαθοεργό. Το Κ.Κ.Κ. επιλέχτηκε από τις παλιές δυνάμεις. Ο λόγος για την επιλογή είναι ακριβώς επειδή το Κ.Κ.Κ. έχει συλλέξει όλο το κακό του κόσμου, εγχώριο ή ξένο, παρελθοντικό ή τωρινό. Είναι χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος των κακών δυνάμεων. Το Κ.Κ.Κ. αξιοποίησε στο μέγιστο βαθμό την εγγενή αθωότητα των ανθρώπων και την καλοκαγαθία για να εξαπατήσει και, βαθμιαία, έχει θριαμβεύσει στην εξέλιξη της σημερινής του ικανότητας για καταστροφή.

Τι εννοούσε το Κόμμα όταν υποστήριξε ότι δεν θα υπήρχε καμία νέα Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα; Από την ίδρυσή του το 1921 έως ότου πήρε την πολιτική εξουσία το 1949, τα στοιχεία δείχνουν ξεκάθαρα ότι χωρίς εξαπάτηση και βία, το Κ.Κ.Κ. δεν θα ήταν στην εξουσία. Το Κ.Κ.Κ. διαφέρει από όλους τους άλλους τύπους οργανώσεων στο ότι ακολουθεί μια διαστρεβλωμένη ιδεολογία του μαρξισμού-λενινισμού, και κάνει ό,τι το ευχαριστεί. Μπορεί να εξηγήσει όλα αυτά που κάνει με υψηλές θεωρίες και να τις συνδέει έξυπνα με συγκεκριμένες λαϊκές ομάδες, «δικαιολογώντας» έτσι τα πεπραγμένα του. Μεταδίδει ραδιοφωνική προπαγάνδα κάθε ημέρα, ντύνοντας τις στρατηγικές του με διάφορες αρχές και θεωρίες και παρουσιάζοντας αποδείξεις για το ότι το ίδιο είναι πάντα σωστό.

Η μέχρι τώρα εξέλιξη του Κ.Κ.Κ. είναι μια διαδικασία συσσώρευσης κακού, με τίποτα λαμπρό. Η διαδρομή του Κ.Κ.Κ. μας εξιστορεί με ακρίβεια την μη νομιμότητά του. Ο κινεζικός λαός δεν επέλεξε το Κ.Κ.Κ.. Αντ' αυτού, το Κ.Κ.Κ. επέβαλε τον κομμουνισμό, αυτό το ξένο κακό φάσμα, στον κινεζικό λαό εφαρμόζοντας τα κακά γνωρίσματα που έχει κληρονομήσει από το κομμουνιστικό Κόμμα –κακό, εξαπάτηση, ενθάρρυνση, εξαπόλυση των αποβλήτων της κοινωνίας, κατασκοπεία, ληστεία, πάλη, εξάλειψη και έλεγχο.

(Τελευταία Ενημέρωση 30 Δεκεμβρίου 2004)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times